

Dominiques
de l'Anunciata

Província

Sant Ramon de Penyafort

FULL INFORMATIU Núm. 105

Juny de 2015

DESÈ ANIVERSARI TROBADES

TALLERS MISSIONERS

SUMARI

✦	Feliç dia del Pare Coll	-----	4
✦	LXIII trobada Grup "Capvespre"	-----	6
✦	50 aniversari de professió religiosa de les Germanes Enriqueta Orrit i Angélica Álvarez	-----	8
✦	50 aniversari de professió religiosa de la Gna. Rolindes González	-----	12
✦	Exercicis espirituals a Vic	-----	15
✦	Espais de renovació comunitària. Primer grup	-----	22
✦	Certamen literari "Sant Jordi 2015"	-----	25
✦	125 anys de vida a l'escola d'Anglès	-----	27
✦	Celebració de l'Any de la Vida Consagrada a la diòcesi de Lingayen-Dagupan (Filipines)	-----	32
✦	Festa de la Vida Consagrada. Celebració a Barcelona	-----	34
✦	Inauguració de la exposició de Tallers Missioners	-----	37
✦	10 anys de Tallers Missioners, amb nota d'una vivència	-----	40
✦	Festa Sant Francesc Coll. Fi de curs a la Residència Universitària Elisabets	-----	43
✦	Ya tenim hort	-----	46
✦	Nova crònica des de Filipines	-----	48
✦	Espais de renovació comunitària. Segon grup	-----	56
✦	Trobada Germanes Noces d'Or	-----	59
✦	Germanes que ens han precedit a la casa del Pare		
▶	Gna. Ma. Carmen Ciuró Ribas	-----	63
▶	Gna. Ma. José Gómez López	-----	64
▶	Gna. Ma. Dolores Sobrino Villalpando	-----	65
✦	Familiars que han mort, de germanes de la Província	-----	66
✦	Record agraït	-----	67

✚ Col·laboracions FEDAC

▶ VI Trobada Sant Francesc Coll	-----	69
▶ Trobada Grups "CREC"	-----	70
▶ Jornada de Formació Coordinadores de Pastoral	-----	71
▶ 8ª Jornada de Pastoral Educativa	-----	72
▶ Curss de Preanimadors/es	-----	75
▶ Atura't II	-----	76

FELIZ DIA DEL PADRE COLL

COMUNIDAD DE NAVARCLES

UN SALUDO ESPECIAL PARA NUESTRAS HERMANAS JÓVENES

OS CONTAMOS

En ocasión del Año de la Vida Consagrada, a principios del mes de marzo, nuestras hermanas Dolores Servén y Miriam Zapeta nos propusieron unos días de reflexión, por cierto fueron días muy ricos por la reflexión y por el compartir entre nosotras las hermanas que estamos en Navarcles (Provincia San Raimundo)

La reflexión giró en torno a nuestra identidad como Dominicanas de la Anunciata en clave de GRATITUD, PASION Y ESPERANZA. Por eso, también surgió la idea de escribiros a todas vosotras jóvenes en la Congregación con todo amor y cariño.

Antes que nada deciros

- Que siempre hemos sido felices. Muy contentas en todas las comunidades donde hemos estado, y sobre todo muy felices por ser Dominicanas de la Anunciata.
- Sabemos que la vida religiosa es un don, pero necesitamos cuidarla con la oración, la entrega.
- Reconocemos que al principio la misión que se nos confía a veces se nos hace difícil pero después de haberlo aceptado y llevar a cabo, hemos sentido la fuerza de Dios en nuestra vida.
- La vida religiosa es un estilo de vida donde se experimenta realmente la gracia, la fuerza de Dios. A pesar de todo, Dios siempre nos acompaña y esa es la razón de nuestra alegría y por eso siempre hemos de dar gracias a Dios.
- Cuando recibimos cartas, informaciones de vosotras nos alegramos de vuestras noticias, vemos que vais creciendo y ofrecemos la oración por vosotras.

NOSOTRAS HEMOS RECORRIDO MUCHO YA EN LA VIDA Y POR ESO QUEREMOS DECIROS:

- ✚ Sed valientes en la vida, siempre disponibles, alegres, entregadas en la misión que se os encomienda.
- ✚ No dejéis la plegaria por nada, hacedlo cada día.
- ✚ Sed muy agradecidas con Dios, con los demás, con la vida. Dad gracias siempre por todo.
- ✚ No olvidéis el valor del testimonio de la vida. Las palabras son buenas pero sobre todo los hechos....
- ✚ En la vida es fundamental el amor, la entrega, la alegría.

Miramos el pasado con Gracitud

Vivimos el presente con Pasión

Abrazamos el futuro con Esperanza

Deseamos que seáis felices con vuestra vocación de Dominicás de la Anunciata.

Olé, olé a la VIDA!!!

LXIII TROBADA

DEL GRUP

"CAPVESPRES"

7-9 de Març de 2015

Hem realitzat ja la segona trobada de "CAPVESPRES" de la temporada 2014-2015 a la nostra estimada casa de Gombrèn. La gràcia de Déu sempre ens acompanya i fa que, per unes causes o altres, el grup es vagi incrementant.

Va regnar en tot moment gran harmonia i bona convivència.

En aquesta ocasió, hem tingut un esdeveniment especial: les Gnes. Enriqueta Orrit, priora de la comunitat i la Gna. Angélica Álvarez, de la comunitat de Guissona, van celebrar les seves Noces d'Or i això va facilitar que les celebracions fossin especials i molt alegres; també la presència de les Gnes. M. Isabel i Virtudes tots els dies de la trobada, va donar més solemnitat, principalment als actes litúrgics.

Vam tenir també algun moment no tan bo, doncs va ser la primera trobada en què no va venir la Gna. Àngels Jorba, que per ser ja molt gran, segons ella diu, va decidir no assistir-hi. La trobem a faltar molt, ja que va ser una de les fundadores del "CAPVESPRES", trobades a les quals sempre ha assistit i dedicat el seu temps, creativitat i afecte. Gràcies Gna. Jorba, rep el nostre afecte i reconeixement!

L'espiritualitat d'aquests dies va ser d'una gran riquesa, profunditat i varietat augmentat amb els esdeveniment que celebràvem. La xerrada central, titulada "Jesús de Natzaret, font de la nostra alegria i felicitat" va resultar excel·lent.

Els Evangelis ens presenten un Jesús que és Crist "L'Ungit de Déu", un home que transmet felicitat i ganes de viure, que convida a l'amor i a la llibertat d'una manera absoluta i radical; Jesús és un home que vol omplir de Déu a tots els que l'envolten, que ens entusiasma i ens hem de deixar seduir per Ell; un home ple d'amor.

Del nostre seguiment i lliurament a Déu depèn el fruit del nostre apostolat. Mantenir la paraula donada, dur a terme un compromís, complir un vot que hagi nascut des de la llibertat, sempre condueix a la plenitud, a la realització personal, a la santedat.

Jesús després d'una experiència tan forta amb Déu Pare, es llança a predicar, a comunicar-la, a regalar-la a tots els homes.

Si no tenim l'experiència de l'amor que Déu ens té, no podrem seduir, perquè per a això hem de sentir-nos primer seduïdes.

Per tot el que vam viure en aquests dies donem gràcies a Déu i a tots els que el van portar a terme, gràcies a les Gnes. M. Isabel i Virtudes, a la comunitat de Gombrèn i al P. Antonio García. Que la gràcia de Déu ens ajudi i segueixi acompanyant-nos.

GRÀCIES, GRÀCIES, MOLTES GRÀCIES DE TOT!!!

GRUP PARTICIPANT SOTA LA PROTECCIÓ DEL NOSTRE ESTIMAT PARE COLL

50 ANIVERSARI DE PROFESSIÓ RELIGIOSA DE LES GERMANES ENRIQUETA ORRIT I ANGÉLICA ÁLVAREZ

Em tingut la sort de celebrar les Noces d'Or a Gombrèn, bressol del nostre Pare Fundador Sant Francesc Coll, per coincidir la trobada de CAPVESPRE del 7 al 9 de març.

És difícil explicar l'experiència espiritual que hem viscut aquests dos dies i la gran emoció interior que hem experimentat. Contínuament donàrem gràcies a Déu pels 50 anys de Vida Consagrada. L'Eucaristia preparada amb molt d'amor i delicadesa per la Piora provincial Gna. Mª Isabel Andrés fou el centre de la celebració.

Ens va acompanyar Fr. Antonio García, dominic, el diumenge va celebrar l'Eucaristia d'Acció de Gràcies. Les seves paraules pronunciades amb la devoció que el caracteritza, ens ompliren d'entusiasme, alegria i esperança per continuar treballant a estendre el Regne de Déu. Donada la importància del seu contingut volem fer-vos partícips d'alguns paràgrafs.

“Gràcies perquè durant 50 anys heu estat per les persones i davant les persones un anunci joiós de la presència del Regne, de l'alegria del Ressuscitat, de què en la Creu de Crist ningú ha fracassat. Heu fet de les vostres vides per ser fidels a l'Evangeli, un cant d'amor i així heu aconseguit la felicitat i la vostra vida ha estat fecunda. Acció de gràcies per ser fidels a allò que és essencial de la Vida consagrada, optar conscientment per Jesucrist pel qual hem estat atrapats. Viure, seguir vivint l'alegria de la Fidelitat és tenir la seguretat que Déu ens ha estimat primer, ens ha escollit i ens ha consagrat en l'Esperit i ens envia diàriament al món com a signe de la seva presència i

testimonis del seu Regne”. Fou un missatge que ens va animar a seguir vivint amb alegria i en constant oració al Senyor.

A l'ofertori férem renovació dels vots. Al finalitzar l'Eucaristia donàrem gràcies a totes les persones que ens han ajudat en aquests 50 anys viscuts com Dominiques de l'Anunciata.

Seguidament la comunitat de Gombrèn de la que la Gna. Enriqueta és Piora ens va obsequiar amb un excel·lent i fraternal dinar. En el pastís hi havia la gravació: FELICES NOCES D'OR.

A la tarda amb la tècnica del power point, preparat també per la festa vam meditar el misteris del Rosari cantant la primera avemaria de cada misteri; fou un acte molt profund i actual.

La gran sorpresa del dia fou a continuació. La Gna. Mª Isabel ens va projectar la nostra trajectòria des del poble on vam néixer fins al moment actual, incloent-hi també a missió que cada una hem realitzat a la Congregació pels llocs on l'obediència ens ha assignat.

Foren per nosaltres moments de gran emoció veure'ns reflectides en tan belles imatges.

Des d'aquí volem agrair de cor a la Gna. Mª Isabel, al P. Antonio García, a la Gna. Virtudes, a les Gnes. de la comunitat i a les que assistiren a la Trobada del CAPVESPRE, per haver-nos acompanyat en les nostres Noces d'Or i ajudar-nos a donar gràcies a Déu per tants beneficis que el Senyor per la seva bondat ens ha regalat en aquests 50 anys.

Només ens queda dir:

GRÀCIES SENYOR!

Gnes. Enriqueta i Angèlica

La Gna. M. Isabel Andrés, Priora provincial, les obsequia amb un petit recordatori d'aquest aniversari

Homilía del padre Antonio García

50 años de Vida Religiosa

Mis queridas Hermanas Enriqueta y Angélica:

Me voy a dirigir a vosotras dos, aunque lo que diga es válido para todos los bautizados.

Un día fuisteis llamadas a seguir unos consejos evangélicos que en sí entrañan los elementos esenciales del evangelio. Llamadas a la felicidad y de ahí que broten, 50 años después, ansias de agradecimiento a Dios.

Gracias porque durante 50 años habéis sido para los hombres y ante los hombres un anuncio gozoso de la presencia del Reino, de la alegría del Resucitado, de que en la Cruz de Cristo nadie ha fracasado.

Ahora podéis proclamar que unidas a El se puede ser feliz, aunque llevéis, por los votos religiosos una experiencia dolorosa de Cruz y a la vez alegre de Resurrección.

Invitadas a vivir el espíritu de las Bienaventuranzas a través de los tres consejos evangélicos de Obediencia: "Dichosos los que escuchan la Palabra de Dios y la realizan". De Castidad: "Dichosos los liberados en su más íntima realidad personal". Y de Pobreza: "Dichosos los pobres porque vuestro es el Reino de los cielos."

Habéis hecho de vuestras vidas un canto de amor por ser fieles al Evangelio y así habéis conseguido la felicidad y dado fecundidad a vuestra vida.

Acción de gracias por ser fieles a lo esencial de la vida consagrada, que es optar conscientemente por Jesucristo por quien hemos sido alcanzados. Es la verdadera libertad de los consejos evangélicos. Los votos no son destrucción de la persona: son, en cambio, la realización más perfecta de nuestra entera y libre capacidad de amor. Siempre que sean vividos en su esencial dimensión de inmolación gozosa al Padre por Jesucristo en el Espíritu Santo. Se trata en definitiva, de vivir a fondo lo que san Pablo nos dice: "Todo lo que hasta ahora consideraba ganancia, lo tengo por pérdida, a causa de Cristo..., conocerlo a El, conocer el poder de la Resurrección y participar de sus sufrimientos, hasta hacerme semejante a El en la muerte" (Filp.3,7-11). Conocer a Jesucristo es tener experiencia de su anonadamiento y exaltación, de su muerte y Resurrección, de su absoluta entrega al Padre y su fecunda donación a los hombres. Es tener experiencia del amor de Dios.

Reunidos en torno a la Eucaristía para dar gracias porque vuestra vocación coincide con la elección por parte de Dios: la voz que os llamó es de una gratuidad inexplicable, es la Gracia de Dios que promete y pide al hombre la adhesión incondicionada. Llamadas de entre un pueblo y en favor de un pueblo cuya condición es mirada por Dios, por un Dios que se preocupa de él (Ex.2,25) cuyos gritos han sido oídos antes por el Señor, cuyo sufrimiento es "bien conocido por El." (Ex.3,57).

Por eso antes de servir a las gentes, a vuestros hermanos, antes de amarlos habéis experimentado en vosotras lo que es el amor de Dios que os llamó desde la eternidad.

Antes también, habéis tenido que experimentar vuestra fragilidad e impotencia para poder comprender que la ayuda viene sólo de Dios y no de nosotros.

Enviadas "lejos" de Dios pero recibiendo la garantía de su proximidad. Preguntándoos muchas veces como Moisés ¿quién soy yo para ayudar a mi pueblo? y recibiendo como fuego abrasador, la promesa: "Yo estaré contigo". Temiendo a veces llevar un fardo demasiado pesado.

Habéis sentido la soledad de los llamados, de los que han de guiar a otros. Vocación de mediadoras entre Dios y su pueblo. Pero al mismo tiempo sintiendo la alegría de vuestra fidelidad a Cristo, a la Iglesia, a la Congregación, a las hermanas y hermanos.

No se me puede ocultar que habéis pasado momentos difíciles, momentos dolorosos y de búsqueda. Pero ¡ánimo! no hay que dejarse vencer por la tristeza y la desesperanza.

Conociendo todo esto que ha contribuido a escribir vuestra propia historia, ahora es el momento de renovar "la alegría de la esperanza" (Rom.12,12). Recuerda, San Pablo, como a nuestro Padre Santo Domingo (y a su hijo, vuestro fundador San Francisco Coll) le llamaban y eran hombres de esperanza. Apoyadas en Cristo el Testigo Fiel y en la fecundidad gozosa de vuestro sí al Padre. Que la dificultad de la hora que vivimos o la conciencia de nuestros límites personales o de la Congregación no quiebren la firmeza de vuestra fidelidad comprometida, o disminuyan la alegría de vuestra entrega.

Vivir, seguir viviendo la alegría de la Fidelidad es tener seguridad de que Dios nos ha amado primero, nos ha elegido y consagrado en el Espíritu y nos envía diariamente al mundo como signo de su presencia y testigos de su Reino.

Aún os queda un largo camino por recorrer y también para seguir orando y ayudando a otros con vuestra experiencia de amor, de fe y de esperanza. El mundo, la Iglesia, la Congregación, vuestras hermanas aún esperan mucho de vosotras.

Acuérdate de la Roca que has sido tallada: acuérdate de Domingo nuestro Padre, para el que Dios tenía un nombre y un rostro concreto: Misericordia. Hemos sido llamados y enviados para seguir esta tarea: ser misericordia.

Los hombres esperan el testimonio pascual de vuestra presencia, de vuestra vida consagrada.

Que todos seamos verdaderos profetas de un Dios vivo. Para ello hace falta vivir a fondo la alegría de nuestra fidelidad. Será la mejor respuesta a la tristeza y angustia de nuestro mundo y la mejor invitación a la alegría de la salvación.

Seguid, sigamos, estando siempre alegres y orando constantemente al Señor. Sin olvidar, como escribe el Papa Francisco al final de *Evangelii Gaudium*, a María, Madre de Dios y Madre nuestra: "Madre del Evangelio viviente, manantial de alegría para los pequeños, ruega por nosotros".

Fray Antonio García, O.P.

Cinquanta aniversari de la primera professió de la Gna. Rolindes González

*“Senyor cantaré tota la vida els vostres favors,
d’una generació a l’altra anunciaré la vostra fidelitat”
Salm 88*

Som molt festives les germanes d’aquestes terres d’orient. Qualsevol esdeveniment: aniversaris, benvingudes, acomiadaments, és per a nosaltres un motiu de trobada i de manifestar el nostre agraïment al Senyor i el nostre afecte a les persones.

Amb molta més raó vam celebrar els cinquanta anys de professió Religiosa de la Gna. Rolin. Fou el dia 8 de març a la comunitat de Calamba City acompanyades de les Germanes de les tres comunitats de Filipines.

El centre de la nostra celebració fou l’Eucaristia, presidida per Fr. Laurentino Garcia OP (que per més detalls és de León com la Gna. Rolin). Fou un moment per a donar gràcies al Senyor per la vida i la vocació de la Gna. Rolin. Després de l’homilia va renovar, de genolls davant l’altar, la seva consagració.

Els cants foren en espanyol i apropiats pel moment, segurament que li feren recordar i agrair aquell primer Sí que s’ha estès en el temps.

Abans d’acabar la missa Fr. Laurentino feu una pregunta a la Gna. Rolin: vas demanar o et van enviar aquí a Filipines? per qualsevol dels dos motius la seva arribada fou forta i com un gran salt, però la gràcia de Déu l’ha acompanyat des que va arribar fins ara. La seva presència és per a les

germanes joves un gran testimoni de lliurament a la vida religiosa que cada una de nosaltres hem abraçat.

Vam compartir també l'aliment material, menjar sa i amb un pastís tan especial fet per les mateixes germanes.

A la tarda vam seguir amb la celebració presentant, el que en diem “programa” on hi ha una mica de tot: pregària, cants, balls, representacions.

A nosaltres ens agrada molt escoltar contes, històries, experiències vitals, per tant era un moment adequat perquè la Gna. Rolin ens expliqués la història de la seva vocació.

Amb els mitjans audiovisuals (i també de teatre) ens vam traslladar més enllà dels cinquanta anys, al seu origen en el temps i en l'espai, vam recórrer la seva infantesa, adolescència, joventut i sobre tot la seva crida a la vida religiosa. Un altre moment per agrair al Senyor tot aquest temps, ella mateixa va donar gràcies a Déu per la seva vida, família, per la crida, per la Congregació, per la missió que ha pogut realitzar i per estar entre nosaltres, que ho viu com una gràcia especial, ara al final de la seva vida.

Hi hagueren altres moments de cants, balls, lectures de textos escollits i per acabar totes les germanes que estem a Filipines vam manifestar en una targeta la nostra pregària, agraïment, desitjos per la Gna. Rolin, tot el que a vegades no sabem expressar de paraula o no ens atrevim per la dificultat de la llengua, però que està en el nostre cor, algunes germanes ho expressaren fins i tot amb llàgrimes i somriures d'alegria.

FELICITATS!

Així va acabar el dia dedicat a la Gna. Rolin, notàvem que estava contenta i nosaltres també, vam intentar organitzar-ho de manera senzilla, com ella volia, sentint l'amor i la misericòrdia del Senyor i la fraternitat de les germanes.

Gnes. de la comunitat de Calamba City

A la foto inferior les Germanes de les tres comunitats de l'Anunciata a Filipines.

EXERCICIS ESPIRITUALS A VIC

Aprofitant la Setmana Santa de 2015, un bon grup de germanes de la Província Sant Ramon de Penyafort ens reuníem la tarda del 29 de març, diumenge de Rams, a la nostra Casa Mare per iniciar uns dies d'espiritualitat dirigits pel dominic fra Manuel Santos.

En la xerrada introductòria el ponent ens va convidar a fer MEMÒRIA, a revifar en nosaltres tot allò que ja sabem i hem viscut. Citant al Papa Francesc ens va recordar que hem de tenir memòria. No podem ser bons cristians si no tenim memòria de tot el que el Senyor ha fet per nosaltres.

Ens va convidar a plantejar-nos qüestions sobre el sentit de la nostra existència, del nostre compromís religiós. Quins són els fonaments que donen suport a la nostra vida. Si ens recolzem només en les tasques que realitzem, ens sentirem defraudats quan ja no les puguem dur a terme. La nostra Roca ha de ser el Senyor.

Ens va recordar que per afrontar el que anomenem "crisi de la vida religiosa" el primer que hem de recuperar és la dimensió espiritual.

No hem d'oblidar que la història de la humanitat i de cada persona és una història de salvació; que tots estem enrolats en una història que acaba bé.

Del dilluns al dissabte Sant va anar desenvolupant els següents temes de manera profunda, clara, serena i propera, al mateix temps que ben documentat. Citem els mateixos i extraïem algunes de les idees bàsiques que ens va proporcionar en els seus esquemes:

- EL SENTIT DE LA VIDA I JESÚS DE NATZARET

Totes les persones busquem i desitgem trobar el sentit de la nostra existència. No és possible no fer-se el plantejament d'aquesta qüestió.

Jesús de Natzaret ha vingut a donar resposta als eterns interrogants de la vida humana.

Nosaltres estem amb Jesús perquè ningú com ell ens ha donat la resposta al problema clau de l'existència humana: trobar sentit a la nostra vida.

- QUI ÉS CRISTIÀ? LA NOSTRA IDENTITAT. LA NOSTRA FE.

En contraposició amb altres líders religiosos, Jesús exigeix explícitament que el seguim a ell, a la seva persona, no només la seva doctrina. Ens parla de forma molt diferent a la de qualsevol altre líder religiós.

Cristià és el que es troba personalment amb Jesús i el segueix. Aquesta trobada produeix un "impacte afectiu", ens sentim "tocats" per l'amor de Jesús i el reconeixem com l'únic necessari, el nostre tresor. Ficar Jesús en la nostra pròpia vida és viure l'aventura de l'amistat amb Jesús, comptar amb ell en totes les situacions de la vida, realitzar la transformació de "l'home vell a l'home nou" i seguir els seus passos predicant el que ell va predicar i vivint el que ell va viure.

Ningú ens ha dirigit unes paraules tan especials, tan plenes de llum, de sentit i d'esperança com ell ho ha fet. Ens ha regalat un amor tan sublim, tan humà i tan diví, que és únic, inigualable. Ningú ens ha estimat com ell ens estima i ens ha ofert una amistat com la seva.

- EL PROJECTE DE JESÚS: EL REGNE DE DÉU. LA NOSTRA ESPERANÇA

Jesús, a més de la seva persona, ens ha seduït amb el seu projecte a la humanitat: el projecte d'una societat on Déu, que és amor, vol ser l'únic Rei de tots els cors humans. Cap altre rei hi ha de tenir cabuda. Aquesta és la nostra esperança. Però l'afirmació anterior ens porta també a interrogar-nos i a buscar i donar-nos respostes honrades i coherents:

Som conseqüents i experimentem l'alegria que es desprèn de viure el regnat de Déu, l'amistat amb tot un Déu?

Vivim la tensió i l'esperança d'esperar i desitjar la plenitud del regne?

Vivim la gratuïtat del regne i, ja que Jesús se'ns dóna gratuïtament a nosaltres, adoptem la seva mateixa actitud en el tracte amb els altres?

Quina repercussió real té en la nostra vida de cada dia que Déu sigui el nostre Rei?

Com va la nostra capacitat d'acollida i la nostra capacitat d'exclusió?

Com vivim la nostra radicalitat, de decidir-nos de veritat per Déu i no a mitges o intermitentment?

- "PARE NOSTRE". SOM FILLS DE DÉU.

En aquest tema el ponent va exposar la postura cristiana davant Déu. Un Déu que al llarg de la història es manifesta Pare de Jesús i Pare nostre. Un Déu Mare.

Ens va convidar a trencar totes les imatges que ens hem fabricat de Déu com a jutge castigador i lladre de la nostra llibertat, i a potenciar un tracte entranyable i tendre amb ell, amb la confiança sense límits i la llibertat interior que exclou la por, el temor.

Jesús amb la seva vida i la seva doctrina ens ha donat la bona notícia que Déu no només és un Pare, sinó que és **el Pare de tots els homes**. Som els seus fills. D'aquesta manera ens ajuda a trencar totes les falses imatges que ens fabriquem de Déu, i ens convida a tenir amb Ell la mateixa confiança i tendresa que es té amb un pare i una mare.

- L'ALTRE ÉS EL MEU GERMÀ.

Postura cristiana davant les altres persones

Jesús, en tota la seva predicació insisteix en la idea que Déu és Pare i que tots els homes som germans. L'acceptació del Regne que Jesús predica porta amb sí mateix sentir-se fills de Déu Pare i germans de tots els homes. Hem de considerar que tot el que porti a ser fill i germans serà salvador - alliberador i el que vagi en contra de ser fill i germà, serà esclavitzant i anti-regne.

Entre moltes altres cites del Nou Testament que ens referma en la idea de la fraternitat universal, tenim la de l'evangelista sant Joan quan afirma "Nosaltres sabem que hem passat de la mort a la vida, perquè estimem els germans. El que no estima, roman en la mort "

Aquest sentit de fraternitat ens obliga, a imitació de Jesús, a l'opció preferencial pels pobres, els febles, els exclosos. Jesús ens ha convençut que tot home és el nostre germà i que l'hem de tractar i estimar com a tal. Qualsevol altre camí no ens porta a la felicitat desitjada.

- L'ALEGRIA CRISTIANA

L'alegria és un imperatiu del cristià "Estigueu sempre alegres", ens diu i repeteix sant Pau.

Les fonts de la nostra alegria poden ser molt variades; però perquè sigui de veritat ALEGRIA es requereix que sigui profunda, que brolli de l'interior; que es fonamenti en saber que estem dins el projecte de Déu que ens estima; en estimar i ser estimats; en poder guiar-nos per un ideal, per la vocació, per una adequada escala de valors, essent coherents; compaginar adequadament el treball i el descans; en l'acceptació de la dinàmica d'un mateix i, dins d'aquesta dinàmica, seguir creixent com a persones i fer el que s'ha de fer en cada moment.

Ningú com Jesús no ens ha ensenyat el veritable camí que omple d'alegria el nostre cor, una alegria limitada en aquesta vida però plena després de la nostra mort.

- L'ALEGRIA DE L'AMOR

Jesús ens ha revelat l'amor que Déu ens té i els cristians l'hem conegut i hem cregut en ell.

El principal element per ser feliç és sentir-se estimat. Només existeixes si estimes. L'amor és l'objectiu de l'ésser. La meva qualitat de persona és la meva qualitat en l'amor.

A vegades observem una progressiva absència d'amor en el nostre món. També trobem teories que retallen l'amor, que el fan utilitari. Altres vegades poden sorgir dubtes per situacions adverses o desenganys afectius forts.

Però en la nostra recerca de sentit, de vida, de felicitat, nosaltres creiem que ningú com Jesús ens ha dit amb tanta rotunditat que l'amor, l'amor a Déu, al proïsme i a nosaltres mateixos, és el més important de la vida, en el que hem d'emprar les nostres millors energies.

A més, ningú com Ell ens ha estimat tant i ens ha regalat la seva força d'estimar perquè nosaltres puguem viure l'amor i puguem sentir-nos estimats.

El cor del cristià ha d'estimar amb un cor que veu, que mira en profunditat i descobreix les necessitats dels altres.

El cristià ha de ser aquell a qui Déu li ha regalat els seus ulls.

- EL CRISTIÀ DAVANT EL PATIMENT

El dia de Divendres Sant el ponent ens plantejà el tema del sofriment, partint de les següents premisses.

Els cristians de tots els temps sempre hem reconegut que el sofriment, que el mal, és un misteri.

La religió cristiana no és la religió del dolor i de l'exaltació del patiment. És la religió de l'amor i de l'exaltació de l'amor. El sofriment, per si mateix, no és bo.

A continuació ens plantejà l'actitud de Jesús davant el sofriment, afirmant el següent:

Jesús lluita contra el sofriment dels altres, en aquest camp estarien les curacions en el cos i en l'esperit, que es relaten en els evangelis.

Jesús tampoc no desitja el sofriment per a ell mateix i prega al Pare que, si és possible, passi d'ell el calze del dolor.

Jesús accepta la creu i el sofriment com una qüestió de fidelitat al projecte que ha predicat i que ha viscut. La mort de Jesús va ser una gran injustícia, és fruit d'un judici injust. La creu és el rebuig dels homes a Jesús.

La creu no ens redimeix, **és l'amor de Crist el que ens salva i redimeix.**

Jesús és el que s'ha enfrontat més al dolor humà, tant el propi com l'aliè i ens ha mostrat, amb el seu exemple, el camí adequat per viure el sofriment. La mort no ha de tenir l'última paraula, L'amor està per sobre de la mort.

- L'ESPERANÇA CRISTIANA

L'esperança és consubstancial a l'ésser humà. Segons la dita popular "L'esperança és l'última cosa que es perd".

La nostra societat a vegades presenta signes de poca esperança, però els cristians no hem de deixar que "ens robin l'esperança", com recordava el Papa Francesc als joves a Brasil.

Els homes s'han recolzat en la ciència i en la política per aconseguir un món millor; són camps importants que han contribuït a millores significatives, encara que no sempre arriben a tothom, ni donen resposta als anhels profunds del cor humà. La ciència i la política ens poden proporcionar esperances, però no l'Esperança.

L'esperança cristiana es fonamenta en Crist que vol el millor per a nosaltres i que ens promet el triomf sobre la mort, la felicitat plena. Però mentre caminem per aquesta vida també esperem del Senyor els auxilis necessaris per a seguir-lo; la sagacitat suficient en benefici propi i del bé comú per discernir el que és positiu del que és negatiu; una mirada positiva i fraterna buscant el bé dels nostres germans i col·laborant a fer una societat més justa en la qual tinguin cabuda, amb tot el dret, tots els éssers humans.

Com a cristians hem de ser sembradors d'esperança en les nostres comunitats i en el nostre entorn, essent benedicció pels altres.

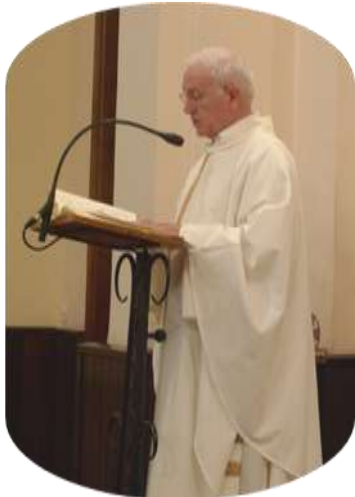
Per finalitzar aquest resum, voldria fer-ho amb un petit fragment de la introducció i la conclusió de l'homilia que el P. Manuel Santos ens va predicar en la celebració eucarística del Dijous Sant. Crec expressen diverses idees que durant aquests dies ha volgut transmetre'ns.

Jesús, en el primer dijous sant de la història, va voler ficar-nos en el més profund del nostre cor, que l'amor, el lliurament als nostres germans, ha de presidir la nostra vida, perquè ens vagi bé ha de presidir cada minut de la nostra vida. I ens ho va expressar posant-se de genolls davant de nosaltres i rentant-nos els peus...

Demanam-li poder-lo imitar. Un dia li vam dir: "Et seguiré allà on vagis". Doncs que complim la nostra paraula. Que la nostra vida sigui com la seva. Que fem de la nostra vida un poema d'amor. Que lliurem la nostra vida als altres, la millor manera, l'única manera, de viure la vida amb sentit, amb il·lusió, amb esperança.

"Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat".

Alguns moments de les nostres celebracions litúrgiques

**D
I
J
O
S
-
S
C
O
J
I
D
I
V
E
N
D
R
E
S**

SANT

Agraïm de manera molt especial:

La profunda doctrina rebuda de part del P. Manuel Santos.

L'acollida sempre afectuosa i disponible de les germanes de les comunitats de Vic.

La rica i acurada litúrgia i tota l'organització i material preparat pel Consell provincial.

L'aportació musical de les nostres germanes M. Àngels Fíguls, Rosa Reverter i M. José Domínguez.

La col·laboració de les germanes en els equips de litúrgia, assajos, cants i algunes tasques del menjador.

Els espais de la casa mare que facilitaven les estones de silenci i pregària.

El bon temps que ens ha acompanyat, que ens ha permès, una vegada més, percebre de manera visible el que és el pas de la mort a la vida, veient com brollaven i florien, en l'espai d'una setmana, les plantes del jardí de la nostra Casa Mare.

Gràcies molt especials al nostre estimat pare sant Francesc Coll, que segur que es complaïa i ens beneïa cada vegada que alguna de les seves filles anava a fer-li una breu pregària o el saludava quan passava per davant la seva imatge.

I gràcies al nostre Pare Déu pel do del seu Fill, per la seva vida i la seva gràcia dipositades en cadascuna de nosaltres; per estimar-nos sense límits, i per ajudar-nos a ser MÉS FILLES SEVES I MÉS GERMANES ENTRE NOSALTRES, tal com ens ho desitjava fra Manuel Santos en les seves homilies i xerrades.

Vam finalitzar els nostres Exercicis espirituals el dissabte, 4 d'abril, després de dinar. Abans de marxar ens vam fer la tradicional foto de grup.

Vic, Casa – Mare. Setmana Santa de 2015

Era el dissabte 21 de març. Els cotxes anaven en direcció Viladrau, el bon Déu ens acompanyava darrera d'una cortina que beneïa els camps i ens encongia el cor quan de tant en tant es perdia la visibilitat de la carretera, però valentes férem front al temporal, com bones descendents de l'Orde Dominicana. Finalment veírem Viladrau i la casa que les Germanes Dominiques durant 126 anys havien sembrat entre els habitants del poble l'evangeli i el carisma del P. Coll.

Fórem rebudes amb gran afecte per la Priora provincial, la seva secretària i ecònoma provincial. Que acollidora estava la casa! Neta, ordenada i ben calenta, y com no podia faltar un esmorzar per refer les forces perdudes. A continuació prenguérem possessió de les habitacions, ben repartides per comunitats i una vegada ens haguérem aposentat vam recórrer la casa. Que ben fetes les obres del jardí!

A les 12,45 del migdia anàrem a la sala de la planta baixa i férem una preciosa oració a la Mare de Déu, un gran excel·lent per les que l'havien preparat, que Ella les beneeixi.

El dinar va ser de primera, podies escollir i te'l presentaven abundant i ben calent, una altra acció de gràcies sortia del cor, al percebre quantes coses tenim i tot el que falta als més necessitats, realment som unes privilegiades.

Després d'un descans vàrem fer una dinàmica de convivència, fou genial, ho vàrem passar d'allò més bé i el temps va passar sense ni adonar-nos. És agradable i bonic veure com tenim germanes amb qualitats tant excel·lents com per fer-nos sentir felices i oblidar alguna "brossa que es posa en el cor".

La pregària i la celebració del tema PROFECIA ens va deixar un

interrogant sobre com estem construint la nostra pròpia comunitat i què aportem cada una per ser una comunitat evangelitzadora? L'equip provincial ha fet molt bé la seva tasca de sensibilització, ara ens toca a nosaltres respondre a Jesús sobre la superació personal.

El sopar a l'estil self-service fou immillorable, l'aportació de les cases fou abundant i de qualitat, gràcies a totes les comunitats.

Després d'un bon descans esmorzàrem i a continuació resar les Laudes. Encara que amb uns quants anys cantem bé i amb tota l'ànima al nostre Creador, que ens va beneir amb una dia sense pluja per poder gaudir d'una passejada abans de l'Eucaristia de la Parròquia. Vam escoltar una frase evangèlica que bé podia ser el resum d'un propòsit: **“Si el gra de blat quan cau a terra no mor no donarà fruit”**.

Vàrem sortir de l'Eucaristia contentes i sabent el que Ell vol per cada una en el que fa a “crear una COMUNITAT evangelitzadora”.

El dinar fratern i després la diàspora a cada comunitat, contentes d'haver tingut un cap de setmana dels que podem donar gràcies a Déu per “tenir el cent per u en aquesta vida i després la vida ETERNA”.

Fins la propera, estimades germanes, no us oblideu que la comunitat ens necessita a cada una.

Juana Mª Gaminde

CERTAMEN LITERARI, SANT JORDI 2015

El mes d'abril sempre s'espera amb gran il·lusió, és un mes especial. Comença a fer bon temps, els dies són més llargs i podem celebrar les dues festes més catalanes de l'any, la dels Sants Patrons, Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat.

La comunitat de Navarcles es va preparar bé per a viure i celebrar aquestes diades. La casa

ben decorada amb les muntanyes de Montserrat i senyeres, els menús adients amb crema catalana, les quatre barres de sucre... i a l'estança principal de la casa, la capella, un bon ram de roses vermelles. Cada germana, el dia de Sant Jordi, va rebre el regal d'una preciosa rosa i ben generosament, la vàrem anar col·locant en un gran gerro a fi de formar el ram per damunt l'altar.

Dies abans, al tauler d'anuncis de la sala de comunitat, va aparèixer un comunicat que deia:

**Com és costum a Catalunya, el dia de Sant Jordi la comunitat
celebrarà un "CERTAMEN LITERARI".**

Es convidava a cada germana a preparar-se una poesia, per recitar-la, de memòria o llegida, el dia de Sant Jordi. Hi hauria també, repartiment de premis.

Era bonic veure amb quin interès les germanes buscaven cadascuna, la seva poesia. Alguna més agosarada, la va compondre amb rima i tot.

Unes ajudaven a les altres, hi havia qui la volia ben curteta, perquè es posava nerviosa al llegir, d'altres que buscaven les antigues dels seus arxius familiars. D'altres les més escaients per la diada, d'altres, més espirituals, varen evocar la vida de Santa Teresa...

Va arribar la tarda de Sant Jordi, ens vàrem reunir a la sala de la comunitat que estava preparada pel Certamen, amb les flors i els premis damunt la taula. Cada germana portava preparada la seva poesia, que vàrem anar escoltant emocionades.

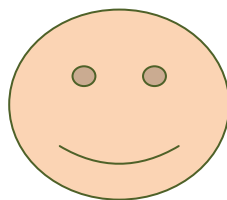

En acabar ens vàrem repartir els premis, un Diploma de Participació nominal i una Rosa de xocolata.

Comunitat de Navarcles,

Sant Jordi 2015

125 anys de vida a l'escola d'Anglès Homenatge a les Germanes que allí sembraren...

El 25 d'abril va ser un dia de joia i d'acció de gràcies. Trobada de les germanes de bon matí a l'escola... passejant i evocant molts records de la vida que cadascuna va viure a la comunitat i al poble. Quantes vivències! Quantes persones venien al pensament!

Com no agrair aquest homenatge! Hem de donar les gràcies per tot el que ha suposat de preparació i esforç fins arribar aquest dia de trobada celebrativa.

Tot mirant les fotografies, els treballs... se sentien les rialles i l'alegria de les abraçades d'unes i altres. Els passadissos i el pati s'anava omplint i tot mirant el campanar de la parròquia recordàvem les campanes que tantes vegades ens convocaven a l'escola.

Gràcies a tots, en especial als professors i professores per haver-nos fet sentir vives, il·lusionades encara pel que avui es diu: "Passió per educar".

Després de les salutacions inicials i mirar l'exposició de fotografies i treball, ens vam dirigir cap a la parròquia, allà va ser la segona trobada. Petits i grans compartírem l'eucaristia celebrada pel Sr. Rector, Mn. Martirià Brugada.

Una coral ben bonica de nens i nenes de la nostra escola FEDAC Vall dels Àngels ens acompanyà amb els cants.

Alumnat i famílies, ex alumnes, mestres i germanes, junts lloàrem el Senyor.

Les paraules de benvinguda d'en Lluís Carreras, Director titular de l'escola, ens van emocionar.

"Moltes germanes han passat pel nostre poble i molts nens i nenes han passat per la vostra escola. Amb vosaltres hem compartit la passió per educar i ara ens toca continuar la tasca que vàreu iniciar..."

"Creiem que parlem en nom de la parròquia i de bona part de la gent d'Anglès quan manifestem el nostre agraïment a la tasca que durant tants anys heu fet a l'escola, a la parròquia i al poble..."

A l'acabar la celebració, no podia faltar l'himne al nostre estimat Fundador sant Francesc Coll, i el Virolai a la Mare de Déu de Montserrat.

A la segona taula, en el dinar de germanor, ens trobàrem moltes persones. No era cap restaurant; per a molts era un lloc ben significatiu, "La fàbrica Burés", molts dels presents allí hi vam treballar quan encara la indústria era important al poble, ara aquest espais són locals a disposició del municipi.

Aquí continuaren les converses, intercanvi de records, i abraçades i com no, els brindis i els parlaments, els fotos...

En finalitzar el dinar, el Director Titular de l'escola FEDAC *Vall dels Àngels*, Sr. Lluís Carrera, ens presentà les persones que volien comunicar-nos de cor alguns missatges. Se'l veia content i amb goig per aquesta celebració.

El Sr. Modest Jou, Director general de la FEDAC, ens digué, entre d'altres coses, que l'escola havia de ser un lloc on els alumnes continuessin

somniant... i que el projecte educatiu "La passió per educar" fos la prioritat de l'escola.

Les paraules de les Germanes M. Isabel Andrés i Montserrat Font, Priora provincial i Presidenta del Patronat de la Fundació FEDAC, respectivament, animaren el sentit de la trobada y expressaren el seu agraïment a aquest poble que ha manifestat sempre una gran estimació per les germanes i també ha donant moltes vocacions a l'Anunciata.

Tant per les filles d'Anglès, com per a tantes altres germanes que a la comunitat d'Anglès i al poble donaren vida, era motiu d'alegria la celebració dels 125 anys de presència,

seguint el camí del nostre estimat Fundador, sant Francesc Coll. Ara no hi ha comunitat de germanes dominiques al poble, però segueix el col·legi, l'obra que elles van iniciar i han portant durant quasi 125 anys. Un equip de mestres compromesos en el carisma del P. Coll i il·lusionat per l'educació fan possible la seva continuïtat.

L'alcalde d'Anglès el Sr. Pere Espinet i Coll ens oferí un obsequi -una placa- tot agraïnt la vida de les germanes en el poble.

No podia ser millor la dedicatòria que recull una frase del Pare Coll:

“Ensenyar amb els llibres és un llarg camí, però amb l'exemple és breu i eficaç”

La vida donada per unes i altres no es perd. El que s'ha sembrat de ben segur que el Senyor es cuidarà que les persones vagin recollint i sembrant el que han après.

Volem agrair una vegada més a la comunitat educativa del col·legi *Vall dels Àngels*, d'Anglès, i als col·laboradors, aquest dia dedicat a les germanes, dedicat a celebrar junts la vida de l'escola.

Ens felicitem uns i altres per haver-hi estat presents.

Anglès, 25 d'Abril de 2015 - Gna. Juliana Mudarra, en nom de les Dominiques

Algunes de les vocacions que la població d'Anglès ha donat a l'Anunciata

GERMANES, MESTRES, EXALUMNES, AMICS I AMIGUES... FENT HISTÒRIA!

Any de la Vida Consagrada 2015. Celebració inicial en l'Arxidiòcesi de Lingayen-Dagupan, Filipines

Religiosos i religioses amb el Sr. Arquebisbe Monsenyor Sócrates Villegas

Hem tingut molta alegria que el Papa Francesc hagi declarat l'any 2015 com l'any de la Vida Consagrada, dedicat als homes i a les dones que han optat per aquesta estil de vida.

La diòcesi de Lingayen - Dagupan a la província de Pangasinan, Filipines, juntament amb les parròquies es va elegir el dia 11 de febrer, festa de la Mare de Déu de Lourdes, l'inici de l'Any dedicat a la Vida Consagrada.

Nosaltres, les Germanes de la Comunitat Pare Coll, de San Carlos vam participar en la celebració a la Catedral San Juan, seu de la Diòcesi. a la Ciutat de Dagupan.

La Catedral estava plena de gom a gom, homes i dones pertanyents a les diferents congregacions que fan un servei a la nostra Diòcesi.

L'Eucaristia va començar a les 17:30 de la tarda, a més dels religiosos hi participaren laics que amb la seva presència ens mostraen la seva companyia, recolzament i solidaritat.

L'Eucaristia la va presidir el Sr. Arquebisbe: Mons. Sócrates Villegas, DD, president també de la Conferència Episcopal Filipina (CBCP).

En l'homilia ens va recordar la bellesa i la importància de la Vida Consagrada i com els tres vots d'obediència, pobresa i castedat no són virtuts en si mateixes, sinó virtuts que han de ser viscudes per les persones.

Tots els religiosos, homes i dones, estem cridats a compartir l'alegria que brolla de la trobada amb el Senyor i aquesta mateixa alegria ens ha de portar a lluitar contra la injustícia i les estructures de pecat que impedeixen a les persones apropar-se a Déu.

Finalment, donà les gràcies a totes les persones consagrades que amb cor generosos són capaces de seguir la radicalitat de la crida de Crist a seguir-lo.

Gna. Regina Ramos

Les Germanes de la comunitat de San carlos i un grup de joves de la parròquia que les acompanyaren en la celebració.

Festa de la Vida Consagrada

-9 de maig de 2015-

El dia 9 de maig es van aplegar, a la Salle Bonanova de Barcelona, més de mig miler de religioses i religiosos convocats per la Unió de Religiosos de Catalunya (URC). Representaven les diverses institucions de vida consagrada, que compta amb més de 6.500 membres a Catalunya i que són el principal actiu pastoral.

Va iniciar l'acte el president de la URC, el claretí Màxim Muñoz que ens va invitar a ser més agosarats, especialment en tot allò que exigeix la conversió pastoral que demana el papa Francesc. I com a religiosos ser capaços de contagiar l'alegria als que tenim al nostre costat.

El cardenal Lluís Martínez Sistach, l'arquebisbe de Barcelona, va fer també una salutació l'inicial i va remarcar el sentit que continua tenint la vida religiosa i el que aporten a l'Església.

En el decurs de la jornada, el marista Manuel

Castillo, la dominica de l'Anunciata Rosa M. Picas, la vedruna Laura Riudavets, el franciscà Josep M. Massana, la carmelita descalça M. del Carmen Montcerdà, la Teresiana Viqui Molins, i el claretí Joan Soler, van oferir a l'assemblea breus testimonis sobre els següents temes: Alegria, esperança, missió, fraternitat, pregària, perifèria i profetisme. Set aspectes a celebrar de la vida consagrada.

Diversos fragments populars d'òpera van donar-hi un to festiu a l'acte amb dues veus de qualitat, la soprano Laia Camps Farrés i el tenor Joan Martínez Colàs.

La trobada tenia como rerefons una de les frases que el papa **Francesc** va adreçat als religiosos en la convocatòria de l'Any de la Vida Consagrada que engany celebra tota l'Església: "És necessari mirar el passat amb gratitud, viure el present amb passió, i abraçar amb esperança el futur".

Dins dels actes de celebració de la Festa de la

Vida Consagrada organitzada per la URC, s'hi va fer present Mons. Santiago Agrelo OFM, Arquebisbe de Tànger, que va presidir l'Eucaristia i va donar una conferència centrada en els següents interrogants:

“Des de quina experiència de Déu surt a la missió la Vida Religiosa?”

“Què hem de transmetre avui des de la Vida Consagrada?”

Va començar la seva intervenció animant-nos a no quedar estancats en el passat. Ens cal restar oberts, estem cridats a jugar un paper important en la renovació de la vida religiosa.

Quan parlem de la vida religiosa de què parlem?. Com ens veu l'Església?

Parlem de persones adultes que estan cridades a donar al món una visibilitat de Crist.

Com et veus a tu mateixa vida religiosa? Dono gràcies a Déu perquè ens està cridant a servir. Servir Crist Jesús des de la pobresa i l'anorreament.

El ponent va fer referència a dos aspectes essencial: el sentit de la Vida religiosa i la seva missió

La Vida religiosa:

- És poble en camí cap el futur que Déu li ofereix, amb l'objectiu de fer visible, en la seva debilitat i petitesa, la glòria de Déu. Déu ens vol senzills, oberts, no orgullosos.
- La vida religiosa és un regal de Déu a l'Església. En la gràcia de Déu ha d'estar el principi i el fonament de tot.

La Missió:

- La missió de la vida religiosa és única. No ha de posar la confiança en la seva força, en el poder, sinó en la força que ve de l'Esperit de Déu, Ell enfortirà la nostra debilitat.
- Ha d'estar fonamentada en el disseny de Déu i en la missió de Jesús i de l'Església. La nostra missió és dur a terme el disseny de Déu Pare que envià el seu Fill i vol que tot tinguem a Crist com a cap. El regne creix en nosaltres en l'entorn on vivim. És Crist ressuscitat qui envia la llum. La manera de viure en Crist és inseparable de la missió.

L'església no existeix per predicar la glòria d'aquest món, sinó per viure des de la humilitat i la donació als que ens envolten.

Ens cal anar al encontre dels pobres, hem rebut l'Evangeli per anar als pobres. Si no ens trobem amb els pobres no ens trobarem amb Jesús.

Tots estem cridats a trobar-nos en la missió. Tots ens hem de trobar mitjançant el propi Carisma.

Els religiosos ens identifiquem davant la gent per la vivència dels Consells Evangèlics.

La participació dels religiosos en l'església és inseparable de la seva opció per la pobresa.

Va acabar fent la presentació de la vocació d'Abraham i de Maria. En tots dos en el moment de la crida apareixen esperances, inseguretats, pors..., però la resposta va ser: "FIAT"

Es va tancar la celebració amb un dinar de germanor

A continuació incloem els testimoni de la nostra Gna. Rosa M. Picas, que va representar la Província amb el tema "L'esperança"

Abraçar el futur amb esperança és el tercer objectiu que el Papa Francesc va promulgar en el moment de dedicar l'any 2015 a la Vida consagrada.

L'Esperança no és una virtut passiva, sinó dinàmica. És una convicció que totes les coses estan cridades a ser en plenitud. La nostra esperança és fruit de la fe en el Senyor de la història, que segueix repetint: "No tinguis por de ningú. Jo seré al teu costat" (Jr. 1,8)

Recordant també les paraules de l'apòstol Pere que ens diu que hem de saber donar raó de la nostra esperança, a tothom qui ens ho demani, volem fer palès que, malgrat les incerteses i dificultats que avui en dia afronta la vida consagrada, la nostra Congregació de Dominiques de l'Anunciata lluita per no perdre com els israelites la capacitat de discernir els moviments del núvol, que guia el nostre camí (cf. Nm 9, 17) i reconèixer en els signes petits i fràgils la presència del Senyor de la vida i de l'esperança.

- *Ens omplen de goig les **noves vocacions** que sorgeixen a l'Àsia, Àfrica, Amèrica, joves enamorades del Crist que el volen seguir amb il·lusió i entusiasme, per mitjà del carisma dominicà, per obrir nous camins i noves formes de viure l'Evangelí i ser presència en el món. El mateix Papa Francesc els diu: "Em dirigeixo sobretot a vosaltres, joves. Sigueu el present, vivint activament en el si dels vostres Instituts, oferint una contribució determinant amb la frescor i la generositat de la vostra opció".*
- *Mirem amb afecte i esperança a **tots els laics que han compartit amb nosaltres la vivència del nostre carisma al servei de l'Evangelí**, sobretot en el camp de l'educació, i que ara són continuadors i referents per altres professors, desitjosos de continuar educant formant comunitats compromeses, tal com hem fet i seguim fent les filles del P. Coll.*
- *No podem oblidar la generositat i la nova saba que ens aporten els joves voluntaris que comparteixen la nostra vida i missió, ja sigui aquí a Catalunya o bé en terres de missió. Una menció especial a tantes germanes que havent dedicat la seva vida al servei de la missió segueixen lliurant generosament el seu temps a moltes de les necessitats en què es troba immers el nostre món.*

Finalitzo amb unes paraules del Cardenal Suenens

"Feliços els qui tenen l'audàcia de somniar i que estan disposats a pagar el preu que calgui perquè el seu somni prengui cos en la història dels homes!"

DOMINIQUE DE L'ANUNCIATA

Barcelona, 9 de maig de 2015

CELEBRACIÓ ANY DE LA VIDA CONSAGRADA

El dia 18 d'abril va tenir lloc la X Trobada dels Tallers Missioners a la nostra comunitat del carrer d'Elisabets, a Barcelona.

No es pretén fer història, però sí recordar que ha estat una iniciativa vinculada fa temps a la nostra Província i que ara pren una nova embranzida. Cal destacar aquestes novetats, com la vinculació de nous col·laboradors en la realització eficient dels treballs.

Aconseguir els objectius proposats passa per elaborar manualitats que arribin a complaure tots els públics: infants, joves i adults. Val a dir que aquesta proposta inicial de voluntarietat ha despertat en els propis participants uns valors molt lloables com els de la satisfacció d'una tasca feta en grup, la creativitat, el desinterès, tenir noves fites, saber donar quelcom de propi... Per tal que tingui més rellevància aquest apartat diré que cada vegada es fa amb més rigor, gràcies al manteniment d'aquella naturalitat que li és peculiar.

CELEBRACIÓ DE LA INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ

L'equip organitzador va trobant noves formes d'ambientació i de pregària.

Aprofito l'avinentesa d'aquest breu esbós per agrair a les germanes M. Núria Cuéllar, Pilar Bosoms i a l'equip de Missions per saber buscar i reflectir amb tant d'encert les reflexions servides sota el prisma d'evangelització missionera.

Uns moments de pregària, de reflexió, d'escolta i de silenci, que repartits en un mateix clima ambiental mantenen el regust agradable d'haver participat comunitàriament d'uns moments de pau i de serenor. Com a cloenda d'aquest moment, el cant del *Virolai* va ser el fermall sonor i emotiu per la participació de tothom.

En sortir de la capella, se'ns va lliurar un punt de llibre, on es fa palès el sentit missioner per a les imatges i de record d'aquesta efemèride.

Arriba el moment cerimoniós d'inaugurar l'exposició. La Gna. Pilar Bosoms, després de recordar què s'havia fet altres anys, va tallar la cinta, fet que va donar pas a l'entrada a la sala.

Tots els congregats van poder veure la varietat de treballs que s'exposaven. La major part dels participants, a més de fer manualitats que donen, també col·laboren comprant. Durant uns quants dies l'exposició restarà oberta perquè altres persones també en puguin gaudir i vagin prenent consciència que més enllà de les nostres fronteres hi ha un món que espera la nostra generositat. Tot el que es recapti es destinarà als projectes missioners d'aquest any.

Un altre moment més distès i de comunicació va ser el berenar. Ho hem d'agrar a la comunitat d'Elisabets, que sempre té molta cura d'aquests detalls.

En complir-se el desè aniversari de la celebració conjunta d'aquests Tallers, el Consell provincial ho celebra proporcionant als membres col·laboradors una excursió a Gombren i Vic. Un motiu de proximitat i coneixement de sant Francesc Coll, visitant la casa natalícia i el poble on va nàixer i viure els anys de la seva infantesa. I dir-li que aquí hi ha uns nous col·laboradors de la seva obra i missió, demanant per a tots ells la seva protecció i benedicció.

Gna. Rosa Reverter

10 ANYS de Tallers Missioners, amb tocs d'una vivència.

La meua presència en aquestes pàgines obeeix al fet d'haver estat convidat, el passat 9-05-2015, a la commemoració dels 10 anys d'activitat conjunta que, Seglars i Germanes Dominiques de l'Anunciata, duen a terme de forma admirable, en els Tallers Missioners Pare Coll.

Sortim puntualment de la plaça de la Universitat. El dia acompanya. A Sant Andreu recollida de partícips de diferents indrets; a Montcada més; finalment a Vic la resta de cooperants i Germanes de la casa Mare. Durant el trajecte preparació interior, per mantenir viva la intel·ligència perceptiva i que res m'agafi distret. A Ripoll, pausa d'avituallament i de nou a l'autocar.

Arribem a Gombrèn, visita a l'església i la Casa Natal del nostre estimat i proper Sant, amb explicacions pedagògiques i contextualització històrica, de llocs i fets característics de la seva Missió i vida. Acabada la visita, amb el més genuí que em vaig quedar, va ser el **Rebost**, possiblement de la época del Pare Coll

Capella del P. Coll, a Gombren

Posteriorment vam anar a l'eixida, on en un ambient distès, entre rialles i somriures, es van fer unes fotos de record; després vam passar al menjador, on unes taules ben preparades i amb tot ben disposat, ens esperaven. El menjar casolà, i afinat amb les qualitats de les cuineres que en saben, era acompanyat d'un vi multi funcional i lleuger, mol adient. El servei un regal i testimoni dels principis essencials que proclamava el pare Coll; en aquest sentit, considero que l'enunciat: **“Ensenyar amb els llibres és un camí molt llarg, però amb l'exemple és breu i eficaç”**, és el més encertat, amb el que vaig observar. Tota una lliçó; on vaig descobrir que la enèsima edat no es obstacle per transmetre i oferir tot el que vaig rebre.

Després d'expressar-nos complaença mútua i d'acomiar-nos de la comunitat de Gombren; amb el gaudi de la bellesa de la natura, vam fer el camí fins l'autocar que ens esperava.

Al cap d'una estona d'autobús arribem a Vic, on les germanes de la comunitat ens esperaven. El primer que vam visitar va ser l'Església de la Casa Mare, on es troben les làpides, d'homenatge a les Germanes màrtirs i al Sant missioner del Vietnam, al costat de les restes del Pare Coll i les de la primera Piora General. Després d'una breu explicació sobre el context històric i les condicions en què es van dur a terme la seva vida, obres i l'ulterior esdevenir de la congregació i els museus, vam cantar l'himne del Pare Coll. A continuació vam visitar l'Altar, on es troben i es poden venerar les seves restes. Posteriorment se'ns va convidar a prendre un refresc i veure els espais de la planta baixa; temps que vaig aprofitar per a la lloança i la pregària, al costat de les restes de l'Amic, Sant i Mestre, Pare Coll.

A l'hora establerta, entre paraules d'agraïment i d'un afable comiat, vam pujar l'autocar i iniciarem el retorn al nostre destí.

Em permeto afegir que tot i que és molt merescut, no he fet esments personals perquè tothom és igual d'admirable i valuós. La suma del simple gra de pols, fa el maó. D'aquí s'esdevé que la fidelitat a les virtuts, bondat i santedat del Pare Coll, que de Vic i Gombren, irradien al món, fan que l'Anunciata, en quatre continents i vint països estigui present. I en aquest sentit i pel que fa a mi, us vull dir que estic amb vosaltres, per privació de la meva esposa i per haver recollit amb honor, el seu testimoni per designi del Cel.

Si ser agraït és ser just, agraït he de ser amb l'Anunciata de Cerdanyola, que a Elisabets em va portar i a Elisabets, per que a Vic i Gombren em van convidar, i això ha estat el germen que del Pare Coll, i dels qui propaguen la seva Missió, m'hagi impregnat i siguin per a mi el veritable Rebost, de força i fortalesa espiritual, a partir del qual, el meu viure, ser i fer és totalment diferent.

Gràcies per tot el que em doneu, i en devoció a créixer m'ensenyeu; i un agraïment molt especial a les altres Germanes i Éssers que ens han precedit i eternament gaudeixen de la Bondat i l'amor de Déu.

jmj. Espòs de la Maria del Carme Sauló, A.C.S.

EQUIP DE COL-LABORARS DELS TALLERS MISSIONERS QUE VAN PARTICIPAR A LA SORTIDA A GOMBRÈN I VIC, PER TAL DE CONEIXER L'ENTORN MÉS PROPER DE SANT FRANCESC COLL. MANIFESTEM EL NOSTRE AGRAÏMENT A TOTHOM, ELS QUI HAN VINGUT A LA SORTITA I ELS QUI NO HAN POGUT FER-HO PER SITUACIONS DIVERSES

Festa Sant Francesc Coll

-Fi de Curs a la Residència Universitària Elisabets-

Ja en el pòrtic de la solemnitat del nostre Fundador, Sant Francesc Coll, començaven a arribar a la Residència aires alegres del que marca cada any l'eix dels dos motius de la nostra celebració de maig.

- **FESTA DEL PARE COLL**
- **ACOMIADAMENT DEL CURS**

En els dos hi trobem el caràcter participatiu i alegre que defineix a les residents: sentit de germanor i joia compartida que fa més agradable la vida de l'altre gaudint de temps per les companyes enfortint així, les relacions i vincles d'amistat i estima que perduren en l'esperit i en el cor de les residents. Tot això és el que dóna sentit a la festa que en honor del Pare Coll celebrem i el que ha de tenir de característica tota festa.

Una de les riqueses de la mateixa és la implicació de la gent, cadascú en el grau que vulgui o pugui, sense recompensa. Simplement la humana satisfacció de fer les coses ben fetes i col·laborar en les activitats que s'organitzen a la Residència. Això és el que fa que la festa sigui de totes i per totes. Aquest caire col·laborador el permet el treball en comissions on cada noia pot decidir i col·laborar en allò que més li va o li agrada: cants, pregària, ambientació... posant a la festa el seu granet de sorra a fi de fer-la més vivencial.

Aquesta consta de tres moments:

- Sopar de gala
- Pregària
- Festa : dramatització, jocs, cants...

Sopar de gala

Entren juntes el menjador, ben guapes, maquillades, amb vestit de festa i molta il·lusió per la sorpresa que els espera. L'interès i la bona presentació dels plats, per part dels cuiners, és total i ben reconegut per les noies. És un sopar on els pares a distància, també en participen ja que elles els envien la foto de cada plat per WhatsApp.

Pregària

Després del sopar, es baixa a la capella per fer la pregària - reflexió que elles mateixes preparen en la comissió, sempre amb la supervisió de la Germana responsable.

El tema de la mateixa fou "LA VIDA ÉS UN REGAL, COMPARTEIX-LA AMB ESTIMACIÓ".

La començàvem amb un Power de motivació. L'objectiu era aconseguir que prenguessin consciència que tot el que hem rebut gratuïtament, és per compartir-ho amb els altres.

Primer vam dedicar una estona a fer SILENCI, necessari per entrar en l'interior de cada una i prendre consciència de tot allò que hem rebut en la vida per AMOR.

Van ser uns moments intensos i emocionants d'interiorització personal. Vam trencar el silenci donant gràcies el Senyor per tot allò que ens ha donat, començant per la mateixa vida.

Seguidament **la dinàmica de les ampolles**, va ajudar a reflexionar i veure les diferents actituds que podem tenir en la vida amb tot allò que hem rebut:

1. L'ampolla tancada que no deixa entrar l'aigua dintre seu. La persona que és autosuficient o bé que es creu estar en la veritat.
2. Una altra ampolla on tota l'aigua que hi entra surt immediatament i es perd. Persona poc reflexible, superficial, tot li rellisca.
3. La gerra, molt oberta per rebre l'aigua i el mateix temps disponible a compartir-la amb diferents copes. Persona oberta, profunda, disposada a rebre i a donar sense esperar res a canvi.

Després de la dinàmica, vam deixar uns moments de reflexió perquè cada una es plantejés quina actitud és la que està disposada a tenir per donar sentit a la seva vida.

Tota aquesta reflexió es va intercalar amb cants, lectures de l'Evangeli i P. Coll que van il·luminar la reflexió.

Es va acabar amb l'entrega d'un cor de pelfa vermella amb una tarja on hi havia escrit el tema de la pregària.

Va ser una estona de gran vivència personal i comunitària per totes les residents. Jo crec, que per les cares que posaven i expressions que feien, van connectar amb el tema i el silenci interior les va impactar i remoure per dins.

Festa

L'últim acte es va realitzar a la sala molt ben preparat per la comissió corresponent. Van fer entrega d'una banda personalitzada amb una frase que les identificava.

Després amb les fotos pel record i música, es va acabar la diada desitjant-nos èxits en els exàmens i demanant al P. Coll que segueixi il·luminant el nostre caminar per la vida, amb el mateix esperit senzill, alegre i seré que el va caracteritzar i que totes sapiguem trobar l'autèntica felicitat que Déu vol per cadascuna de nosaltres.

EL GRUP DE NOIES RESIDENTS DEL CURS 2014-2015 DONEN LES GRÀCIES A LA SRA. DIANA I AL SR. HÉCTOR, CUINERS, PELS SEUS EXCEL·LENTS SERVEIS.

Gna. Mre Rosa Masramon

JA TENIM HORT

Sí, les germanes de la comunitat de Navarcles ja tenim un HORT!

La majoria de germanes que formem la comunitat hem viscut en ambients rurals i en sabem de coses de la terra, ens agrada i ho estimem. Algunes han nascut i viscut a pagès i tot el que parla de terra i de donar fruit arriba al cor.

D'aquí que anàvem pensant com podríem apropar aquesta realitat a les germanes, sobretot a aquelles que ja no la poden contemplar de prop. D'aquí la idea de fer un hort al jardí.

Dit i fet, el vàrem comprar, muntar, omplir de terra i plantar-hi els planters de tomàquets, enciams, albergínies i maduixes.

L'hem instal·lat en un indret accessible i a la vista de tothom. Es pot contemplar a peu mateix de planta o des de dalt la rampa. Tothom pot veure com creixen els fruits del nostre HORT.

Mireu com era quan el vàrem inaugurar i com ha crescut...!

També tenim un ametller, un cirerer, un noguer i l'olivera de la FEDAC. Els cuidem... els mirem...i en mengem els fruits. Ja hem menjat olives, enciams, maduixes cireres, ametlles, nous... tot és bo i ens ho repartim com a germanes encara que toqui a poc per cap.

Volíem compartir amb totes vosaltres la joia dels fruits de la terra, el que suposa sembrar i recollir, donar i rebre...

Tot ens ajuda a recordar trets de la nostra vida jove, quan fèiem i desfèiem plenes de força i salut.

Ara, en la nova dimensió de la vida, la més valuosa per plenitud i experiència, la més essencial com a suport a la província i a les tasques de les nostres escoles estem, com podeu veure, plenes de vida.

Comunitat de Navarcles, maig de 2015

NOVA CRÒNICA DES DE FILIPINES

A través d'aquest mitjà de comunicació de la nostra Província, "Full Informatiu" de nou us enviem el nostre escrit per compartir la nostra vida i activitats i fomentar la pertinença i la fraternitat.

Tradicional és el nostre anual trobada del 18 al 30 de maig, de les tres comunitats de Filipines, en la comunitat de San Carlos (Pangasinan).

Variades van ser els esdeveniments que vam tenir en aquests dies.

Comencem el dia 19 amb la Festa de nostre estimat pare Sant Francesc Coll. De bon matí processó amb el nostre Pare que en senzilla carrossa va recórrer els voltants del nostre convent acompanyats dels veïns i germanes resant el Rosari. Segurament que va ser semblant a les que ell feia en les seves correrries apostòliques.

Litúrgia pròpia amb tota la solemnitat que vam poder. A mig matí, especial Eucaristia en la qual el sacerdot va glossar l'evangeli i ens va recordar la simplicitat del nostre Pare.

Els exercicis espirituals, parada important en l'any per contrastar la nostra vida amb l'Evangeli. Es van desenvolupar en silenci, reflexió i pregària. Amb l'ajuda

d'orientacions per part d'alguns sacerdots, un dia d'adoració al Santíssim Sagrament i els dos últims dies van anar a càrrec de la germana Mariela de Villa, relacionant la teologia de la vida religiosa amb l'espiritualitat dominicana i més en concret aplicada a la nostra Congregació de Dominiques de l'Anunciata. Amb pedagogia ens va recordar les línies fortes de la nostra vida i missió. L'últim dia vam celebrar juntes l'oració de l'estudi congregacional de l'apartat d'Evangelí amb les adaptacions necessàries però tenint com a base el fulletó que rebérem de la Delegació de Formació.

Un altre "colofó" per a l'últim dia va ser la carta fraterna que les germanes joves van rebre de les seves germanes "torxes" (així ens diuen aquí a les germanes grans, glossant la idea del Pare Coll) La germana Mariela va projectar el missatge i va traduir el seu contingut, totes van agrair molt, el record, els consells i l'amor fratern. Moltes gràcies!

El dia 27 de juny va ser un dia joios no només per a les comunitats de l'Anunciata a Àsia sinó per a tota la Congregació. Tres joves vietnamites, Nguyêt, Dào i Duyen, han donat un nou pas endavant en el seu discerniment vocacional; han deixat la seva família, la seva terra i decidides volen seguir la crida del Senyor i aprofundir més en la vida religiosa i en concret en el nostre carisma de Dominiques de l'Anunciata.

Són les tres primeres joves que han fet el postulantat a la comunitat Ntra. Sra. del Rosario, de Ho Chi Minh (Vietnam) i ara s'integren al noviciat que la Província Sant Ramon de Penyafort té en Calamba City (Filipines),

L'entrada al noviciat es va fer a la comunitat de San Carlos City, on estaven reunides la major part de les germanes de les tres comunitats a les Filipines fent els Exercicis espirituals. La cerimònia va ser en la litúrgia de Vespres amb el ritu adequat a aquest moment, senzill i ple de significat. Recordava en aquests últims dies que diverses germanes han passat al Pare, allò que diu l'himne al Pare Coll "Juventud en tu mano está el destino... y al relevo con la antorcha esperan ya, otras llamas que prendan en tu llama, el Amor que en la vida triunfará!"

No m'estenc més doncs elles van donar testimoni de la seva vocació i en document apart podreu llegir la seva pròpia experiència.

La nostra felicitació més afectuosa a les noves novícies, juntament amb la nostra pregària al Senyor perquè les vagi acompanyant i enfortint en la seva vocació. Que intercedeixi també per elles el nostre estimat Pare Coll.

Moltes felicitats!

Duyên

Nguyệt

Đào

La Gna. Marta Alicia, Mestra de novícies, amb les quatre joves que actualment estan integrades a la comunitat noviciat de Calamba

Els dies de trobada van acabar amb una sortida fraterna a la platja i un altre dia dedicat a l'avaluació i programació conjunta de les tres comunitats.

Anecdolari ... aquest any per diversos motius, no estàvem totes, acostumades com estem a que la participació era plena, aquest any no ha estat així i teníem certa nostàlgia ... La calor era i és asfixiant, no solament la temperatura sinó l'alta humitat, les natives ho notaven molt, i les foranes ... no us explico, algunes estem tot el dia a la sauna... Ah! És el temps dels "mangos" i en aquesta zona hi ha molts, a més dels de collita pròpia, els benefactors també ens feien arribar els seus presents, així que gaudim d'aquest deliciós fruit tots els dies Beneït sigui el Senyor pels seus dons!

No us oblideu de pregar per l'Anunciata en l'orient. Fraternalment.

Gna. Rolindes González. Filipines, maig de 2015

TESTIMONI VOCACIONAL

Hola, soy **Nguyêt**. Como algunas ya sabéis yo entré en la Congregación hace seis años pero por dificultades en mi familia tuve que regresar a casa. Después de un tiempo todas las cosas en mi familia se fueron clarificando pero mis padres no me dieron permiso para regresar a Filipinas, ellos me decían que solo me daban permiso para entrar en alguna Congregación vietnamita. En aquel momento yo no pude hacer nada por mi vocación para persuadir a mis padres.

Por mi parte continuamente asistía en la Parroquia a la adoración del Santísimo, cerca del lugar donde yo estudiaba, para rezar por mi vocación, porque aunque yo amo mucho mi vocación, no podía hacer nada si mis padres no aprobaban mi deseo.

Para Dios nada es imposible. En el año 2013 nuestra Congregación vino a Vietnam, entonces yo pedí otra vez a mis padres el permiso para entrar en la Congregación y ellos, gracias a Dios, aceptaron mi petición después de dos años de buscar y seguir la llamada de Dios. Ahora estoy aquí para continuar mi deseo y responder a su llamada.

Gracias a Dios por llamarme y darme un lugar para vivir con las H.H. Dominicas de la Anunciata.

Ahora quiero expresar mi gratitud a mis padres, mi familia quienes siempre están conmigo con su oración, su pensamiento y su corazón dándome su generosidad, amabilidad animándome para que en libertad yo realice mi sueño, mi deseo.

Especialmente quiero agradecer a las hermanas de mi comunidad de Vietnam, ellas siempre me ayudaron y me aconsejaron en mi vida diaria en los dos últimos años.

También doy gracias a la H. M. Isabel y a su consejo y a todas las H.H. de la Congregación que siempre me ha acompañado con su oración y por la generosidad en aceptarme. Una vez más muchísimas gracias hermanas, por ayudarme en todas las cosas que habéis hecho por mí.

Teresa Nguyen Thi Anh Nguyêt

Historia de mi vocación

La H. Rolindes pone la cruz dominicana a **DUYÊN**

Hola, soy **DUYÊN**. Hasta ahora no estoy segura de cuándo Dios me llamó, sólo sé que en mi niñez me encantaba ir a la Iglesia, participar en la Misa cada día y me gustaba ver la imagen de la Virgen Nuestra Madre.

Quizás la historia de mi vocación viene de mi padre, de cuando nací hasta ahora, mi padre nunca me regañó, yo lo quiero mucho y lo respeto.

Cuando mi hermano y mi hermana fallecieron, todas sus atenciones fueron para mí. Recuerdo el día cuando me fui a la provincia de Hue para entrar en la Universidad, soñé acerca de mi futuro y que después de mis estudios ayudaría a mis padres y los cuidaría, pero quizá en aquel momento algo cambió en mi interior, algo así como tener una familia con muchos niños desapareció.

Y pensando en un nuevo camino, el camino con Dios, únicamente así como las hermanas y hermanos que me encontré en una convivencia de estudiantes católicos.

También desde aquel momento soñé que yo quería ser religiosa pero todavía estaba solo en el pensamiento no dije nada a mi familia, especialmente a mi padre. Pensé, esperé y recé a Dios, porque aún no estaba segura si podía o no o si me podía enamorar.

Pero el tiempo vino, terminé mis estudios universitarios, mis padres estaban felices preparando para mí un trabajo, dinero y quizá hasta un novio. Pero el plan de mis padres, sobre todo de mi padre, no se realizó, le dije a mi padre que quería entrar al convento, no en Vietnam, sino en Filipinas. Él se sorprendió y se opuso a mi decisión y me dijo "Duyen tú no me amas y tampoco a tu madre, ¿Por qué nos dejas si ves que nuestra familia solo te tiene a ti y a tu hermana?" y lloró, yo no sabía que hacer, y mi madre también lloraba. Mi padre me dijo que no me quería ver más y así fue, por mucho tiempo no me habló.

Conocí la Congregación a través de un sacerdote, yo solo sé que la Anunciata está en Filipinas me gusta el nombre Anunciata y le dije que sí al sacerdote y él me ayudó para que me comunicase con la H. Phu y a través de ella conocí más a las hermanas y a la comunidad de Filipinas.

Cuando me preparaba para venir a Sai-Gon, mi padre lloraba y me dijo, "por favor no te vayas, no nos dejes y no dejes a tu madre sola" También mis pariente me decían: eres una egoísta, no quieres a tus padre, cómo te vas...

Realmente no sabía qué hacer, qué contestar a las preguntas, lloré mucho pero decidí irme. Dios me fortaleció porque me ama mucho y Él quiere que continúe el camino que escogí.

Después de todo eso, me encontré con la H. Cristine. Las hermanas visitaron a mi familia, mi padre todavía estaba triste, al final él se convenció porque yo era "cabeza dura". Después una segunda vez me encontré con la hermana, entonces conocí más a la Anunciata, quiero la Anunciata, por eso decidí entrar en al convento en Vietnam.

La vida en comunidad es difícil, algunas veces quiero dejarlo e irme, pero siento que tengo la fortaleza de Dios y cuando las dificultades vienen a mi vida, siempre

recuerdo que no voy a permitir a mi padre ni a nadie que quiera ponerme obstáculos, sólo Dios puede hacerlo.

Ahora soy muy feliz porque estoy aquí y puedo continuar con mi vocación. Estoy muy agradecida a Dios porque Él me ama y está conmigo siempre.

También le estoy muy agradecida a mi familia, mis padres. Si ellos estuvieran aquí los abrazaría y les diría que los quiero mucho.

Le estoy muy agradecida a la H. M. Isabel, Provincial y a las hermanas del Consejo a H. Cristine, mi formadora de aspirantado y postulante y a todas las hermanas en Vietnam, quienes me acompañaron y me ayudaron a discernir mi vocación, es así como estoy comenzando una nueva etapa en la vida religiosa. Desde aquí quiero pedir a todas las hermanas que recen por nosotras, y nos ayuden en nuestra formación.

Muchas gracias y que Dios nos bendiga a todas.

H. María Cao Thu Duyệt

Soy María Thai Thi Dào. Voy a compartir mi historia vocacional con todas las hermanas de la Provincia.

Cuando tenía 18 años de edad, sentí la llamada de Jesús a la vida religiosa, pero en aquel momento terminaba mi séptimo grado.

Para realizar mi sueño de ser religiosa tenía que terminar primero mis estudios de Educación Secundaria este era mi problema.

Dios siempre sale al encuentro para ayudarnos con su generosidad envió a personas que me ayudaría en mis estudios.

Conocí a la H. Phú en Nha Trang, antes de que ella fuera hermana, vivíamos

juntas y cuando ella entró al convento, conocí la Congregación, primero a la H. Cristine y después a las H.H. de la comunidad de Calamba.

Por la comunicación que mantuve, especialmente con la H. Cristine, conocí más de cerca la Congregación, el carisma y la misión y también con la experiencia que tuve en la comunidad de Calamba con la H. Rolin y la H. Marta y el resto de las Hermanas.

Realmente sentí un amor por la Congregación y quería entrar inmediatamente, pero la H. Cristine me pidió que esperara porque muy pronto la Provincia fundaría una comunidad en Vietnam.

Estuve esperando con esperanza y un buen día la H. Cristine me dijo que visitaría mi familia y me pidió que fuera al convento en Sai Gon – Vietnam el 21 de diciembre de 2013. Estuve muy feliz y agradecida.

Viviendo con las hermanas y por los estudios y la formación he conocido más y he profundizado acerca de la vida religiosa, de nuestra Congregación, nuestro carisma de Santo domingo y del Padre Coll.

Al empezar otra etapa en mi camino hacia la vida religiosa me gustaría dar gracias a Dios por llamarme y acompañarme siempre. También a la Congregación por aceptarme, guiarme ayudarme y por rezar por mí.

Quiero expresar mi gratitud a la H. Cristine que me acompañó en mi formación y a la comunidad de Vietnam.

Que Dios nuestro amado Padre por intercesión de la Virgen María de la Anunciación, Sto. Domingo, el Padre Coll y nuestras Hnas. Mártires, les bendiga con sus gracias para serle fiel.

Que Él les de la salud de su cuerpo y su espíritu para llevar a cabo la misión que les ha confiado en la Congregación.

En especial rezo por la H. Cristine por su pronta recuperación y que tenga buena salud para continuar su misión

También quiero agradecerles, desde mi corazón a mis padres y a toda mi familia de quien recibí amor, soporte humano y espiritual y todo aquello que en mi vida voy necesitando. Que Dios siempre esté con ellos bendiciéndoles en todo aquello que más necesitan, salud, fortaleza etc, que sus vidas te agraden Señor

En mi nuevo paso que he dado, el noviciado, sé que tendré nuevos desafíos y nuevas cosas que me esperan. Por favor continúen rezando por nosotras, acompañándonos con su oración para que con gozo aceptemos su santa voluntad y que seamos buenas novicias de Dios y de la Congregación.

Gracias y que Dios nos bendiga a todas.

H. María Thai Thi Dào. OP

Els dies 30 i 31 de maig de 2015 ens trobàrem a Viladrau les comunitats de Canet de Mar, Montcada, Navarcles, Sta. Coloma i Súria per compartir i celebrar les fitxes 3 i 4 del tema Profecia, material congregacional relacionat amb ELS ESPAIS DE RENOVACIÓ COMUNITÀRIA, associades també a la Visita canònica de la Priora provincial.

En arribar a la casa i saludar-nos, ens esperava un petit i succulent refrigeri per agafar forces per fer una passejada, doncs el dia hi convidava.

Una benvinguda formal i fraternal per part de la G. Isabel ens posava en sintonia amb el que veníem a fer.

Un breu resum de l'estada de les germanes en aquest poble bonic i pintoresc, a la falda del Montseny, una Font dedicada a la G. Josefa, ens feia veure de com el poble havia estimat a les germanes i com els va doldre la seva partença.

Tot seguit la pregària Mariana ens convidava a cantar amb Ella, les grandeses del Senyor, a la vegada que l'hi demanàvem ésser portadores de salvació i constructores de fraternitat.

A la tarda, dinàmica de convivència. La G. Rosa M. Picas, amb la seva creativitat i bon humor, ens va fer passar una bona estona distretes i divertides tot estimulant la nostra memòria.

Arribat el moment de compartir veiérem que les comunitats dominicanes som cridades a ser en si mateixes predicació i que cal testimoniar l'amor misericordiós i un gran afany evangelitzador que ens condueixi a sortir de nosaltres mateixes cap a Crist en el nostre proïsme. Fou el que, entre altres coses, es va anar dient.

Val a dir que hem gaudit amb unes celebracions molt ben preparades. I amb la col·laboració de totes, es feu possible que passéssim dos dies ben distesos i agermanades. També el bon temps i els bonics paisatges ens hi van ajudar.

A totes, però d'una manera especial al Consell provincial, **MOLTES GRÀCIES.**

Gna. Montserrat Vila

TROBADA DE GERMANES QUE CELEBREN LES NOCES D'OR L'ANY 2015

(Madrid-Vic, del 8 al 23 de maig)

A principis de desembre de 2014 des del Consell general vam rebre la convocatòria per a la trobada de les Germanes que aquest any 2015 celebrem les Noces d'Or. L'objectiu deia: "*Facilitar un espai per a reflexionar, pregar i celebrar el do de la vida i de la vocació*".

Entusiasmades per poder viure aquesta trobada fraterna, arribàrem a Madrid un grup de setze germanes des de les diferents províncies d'Espanya i tres d'Amèrica (Brasil, Xile i Paraguai). Ens esperava **la germana Inés** amb tota mena de detalls i d'organització, amb la delicadesa que la caracteritza. Començarem la trobada el dia 8 de maig a la tarda amb una pregària en la que hi sobresortia l'oportunitat d'agrair a Déu la nostra vocació sembrada i cuidada pel Senyor i acompanyada per moltes mediacions, sempre amb l'ajuda de la nostra Mare del Cel i del Pare Coll.

El dia 9 començarem el programa amb entusiasme. La **Germana Marta García**, de la Consolació, va desenvolupar del tema "EL TEU DÉU SERÀ EL MEU DÉU". En la seva exposició va partir de la història bíblica de Rut desgranant el salm 22 com una súplica en el que expressa la seva lamentació i la seva confiança en Déu que l'ajudarà a caminar amb la carència i a potenciar el futur des de la seva identitat. Seguïrem reflexionant els salms 126, 90 i 23. En aquest el

salmista narra la confiança en el Senyor: "Ell és el meu pastor, em condueix per camins justos, la bondat i fidelitat m'acompanyen tots els dies de la meva vida".

El P. Salus Mateu, OP va tractar el tema "VIURE PER SEGUIR CREIXENT". El seu objectiu era ajudar-nos a reflexionar en positiu per viure amb intensitat i qualitat cada etapa de la nostra vida. Ara toca celebrar els 50 anys de vida religiosa amb un gran agraïment a Déu, a la Congregació, a És important conrear el desig de renovació constant adonant-nos de qui som, les característiques de cada etapa que vivim, com afrontar els riscos, les actituds i valors que hem de potenciar per viure en dignitat i qualitat la nostra vida religiosa.

La germana Miriam Zapeta amb el seu estil proper i apostòlic que el caracteritza, va tractar el tema: "MISSIÓ QUE ENS INTERPEL·LA I COMPROMET". Feu una completa exposició sobre l'Evangelització com Compromís per la Justícia, la Pau, i la Integritat de la Creació: Un Nou Paradigma per descobrir la imatge de Déu, de viure un model de Vida religiosa que brota i s'alimenta d'una espiritualitat profundament bíblica. Tenim l'oportunitat i la responsabilitat per fer un món més just i pacífic i per ajudar a crear un altre món més humà i fraterne.

La germana Dolores Abad va desenvolupar el tema "ESPIRITUALITAT PROFÈTICA EN EL PARE COLL". Va plantejar el tema amb molts interrogants sobre la nostra vida i missió evangèlica en connexió amb la societat actual com va fer el Pare Coll. "Viure en presència connectades", deia ella. Mirar endavant amb Esperança. Va preguntar: Com voldríem demà veure a futures Dominiques de l'Anunciata? Va acabar amb un missatge final: NO DEIXIS MAI DE VOLAR, superant obstacles.

El P. Manolo Santos va parlar de "l'ESPIRITUALITAT DOMINICANA". Com elements vitals destacar: la vida en comú, els vots, la litúrgia, l'oració, l'estudi i com a font de la nostra missió, la dimensió contemplativa. Va desenvolupar els elements que construeixen una vida comunitària de qualitat: diàleg amb Déu i amb els germans, sentir-se en dependència amorosa de la comunitat, participar en tot el que és comunitari, viure en transparència, confiar en les persones, correcció fraterna, optimisme, alegrar-se amb el bé dels germans, buscar entre tots la voluntat de Déu.

La germana Mª Ángeles Fíguls, feu una bella presentació: "ALEGRIA D'EVANGELITZAR" – "ALEGRIA DE CELEBRAR ". Un repàs ràpid i molt interessant d'*Evangelii Gaudium* destacant que l'alegria de l'Evangelí ens convida a impulsar una nova etapa evangelitzadora que es viu en plenitud quan es comparteix i se celebra la fe. Evangelitzar implica, en paraules del Papa Francesc: sortir al encontre, anunciar l'Evangelí amb alegria, donar prioritat a la misericòrdia, implicar-se en la realitat del poble, esperança que el Senyor dóna els seus fruits en el moment oportú.

La germana Dolores Servén va tancar el cicle de ponents amb el lema preferent del Pare Coll: "LA CARITAT, LA CARITAT, LA CARITAT". Va anar desgranant la carta als Corintis 13, 1-13 contrastant amb les N.L. "Les germanes abraçant la vida religiosa ens reunim en una mateixa casa per viure unides en caritat..." Ens deia: cada germana està cridada a superar l'individualisme, a créixer en comunió, s'ha de fer i refer la comunitat constantment entre totes, no hi ha comunitats acabades. Ens invità a practicar actituds importants com: estimar amb el mateix amor que Déu ens estima, ser ponts de comunió, ser testimonis pasquals, i sobretot, practicar la Caritat.

A més a més de les ponències citades, no van faltar moments d'esbarjos i sortides. Vam visitar les germanes de la **comunitat provincial de Santo Domingo a Madrid**, vam tenir una càlida acollida i poguerem compartir les vespres i un berenar-sopar.

El dia 13 vam visitar **Caleruega**. Van gaudir trepitjar els llocs en els que va viure St. Domènec i veure l'actualització que han fet els dominics com un lloc de peregrinatge i recés. Els nostres germans ens acolliren molt fraternalment.

El dia 18 emprenguérem el **viatge cap a Vic**. Vam parar a **Saragossa** on vam assistir a l'Eucaristia a la Basílica de la Mare de Déu del Pilar. Pel camí vam visitar el monument a les nostres germanes màrtirs, i a **Manresa** vam resar les Vespres i les Germanes de la comunitat ens havien preparat amb molta cura un berenar.

El dia **19 Festa del Pare Coll**, el vam passar el seu poble natal, **Gombrèn**. Allà ens hi esperaven les germanes amb els mil i un detalls i atencions. Vam parar al **monestir de Ripoll**, lloc on va rebre la confirmació el Pare Coll i vam poder visitar la làpida dedicada a la beata Gna. Ramona Fossas, màrtir.

La tarda dels dies 20 i 21 vam visitar **Vic i Puigseslloses**, llocs en els que el nostre fundador va viure i freqüentar. La **germana Carmen Vilardell** ens féu molt bé de guia per la ciutat de Vic i els museus de la Casa Mare.

Puigseslloses. Entrada a l'ermita de Sant Jordi

El dia 22 al matí vam celebrar l'Eucaristia a la Basílica de **Montserrat** i poguérem visitar el monòlit del Pare Coll. A la tarda férem **DESERT**, el vam acabar amb unes Vespres especialment viscudes a la capella de la Mare de Déu del Roser. Cada germana pogué expressar la seva acció de gràcies per tantes i tantes gràcies i per tantes i tantes persones a les que devem la via i la vocació.

I ja l'Eucaristia **"CELEBRACIÓ DE LES NOCES"** a la casa Mare, sentint la presència de sant Domènec i de sant Francesc Coll, de les Germanes màrtirs i tantes que ens han precedit a la Congregació, acompanyades per les germanes de les nostres comunitats, vam celebrar l'Eucaristia i vam demanar que l'Esperit continuï fent fructificar" (fulletó celebració).

Quan va acabar l'Eucaristia, com unes bones filles de sant Domènec i del Pare Coll, arrelades a l'actualitat mediàtica informàtica i digital, no podien faltar les abraçades, felicitacions i fotografies. Després ens vam dirigir al menjador i vaja detalls i dinar fraternal que vam compartir i gaudir.

Per acabar un gran agraïment a totes les persones que han fet possible aquests dies de trobada per celebrar els 50 anys d'entrega a Déu en l'Anunciata. Gràcies al Consell General, a

les comunitats, **gràcies especials a la Germana Inés** i a la nostra Província i comunitat de Vic que també ens van obsequiar amb un detall de la commemoració, què més puc dir? TOT ha estat preparat, viscut i celebrat, jo diria, amb "qualitat de vida fraterna i religiosa".

Que la Verge del Sí i el Pare Coll ens continuïn acompanyant en la nostra etapa de viure per seguir vivint fins a la Casa del Pare.

GRÀCIES!

Noces d'Or 2015

GERMANES DE LA PROVÍNCIA QUE ENS HAN PRECEDIT A LA CASA DEL PADRE

(Des del FULL INFORMATIU Núm. 104)

GNA. MARIA CARME CIURÓ I RIBAS

La Gna. Mª Carme va néixer a Castellterçol (Barcelona) el dia 14 d'octubre del 1927. Els seus pares, en Ramon i la Francisca, formaren una família nombrosa, de gran arrel catalana i molt religiosa. El seu germà Joaquim és sacerdot i tenia dues ties Dominiques de l'Anunciata. La M^a. Carme, de joveneta va estar molt malalta i la varen portar a Puig d'Olena on hi havia una de les seves ties, que era infermera.

La convivència amb les Germanes va despertar en ella la vocació religiosa i va decidir ingressar a la Congregació, el 6 de març de 1948, a Vic, Casa Mare de les Dominiques de l'Anunciata. Va professar el dia 8 de setembre de 1949 i la Professió Perpètua a la mateixa data de l'any 1955.

Va estar destinada a varies comunitats, en moltes d'elles en va ser priora.

Era una gran pianista, tenia molta cura en la preparació de la Litúrgia, li agradava molt cantar i fer cantar.

En la darrera comunitat que va estar abans de venir a Vic va ser Cerdanyola del Vallès, era ecònoma i secretària. Molt treballadora i ordenada, sempre sabia on tenia les coses.

En totes les comunitats que va estar va ser professora de música i preparava festivals molt bonics, era estimada de professors i alumnes.

A Cerdanyola va tenir una embòlia i va quedar paralitzada; quan es va recuperar una mica va demanar per venir a Vic a la infermeria i es va recuperar força, caminava amb bastó però seguia els actes de comunitat i feia labors de frivolitè que li agradava molt i ho feia molt bé. Abans de Nadal li va repetir l'embòlia i va quedar en cadira de rodes, fins que darrerament ja no podia parlar ni fer res perquè se li va paraitzar tota la part dreta del seu cos.

Estimava molt la seva família i era corresposta pels seus, ho van demostrar perquè durant la seva malaltia la visitaren molt sovint.

Feia anys que havia fet donació del seu cos a la Ciència.

Va tancar els ulls en aquest món per obrir-los a l'eternitat. Era el dia 23 d'abril de 2015, Diada de Sant Jordi. Tenia 87 anys d'edat i 65 de vida religiosa.

Reposi en Pau.

La Missa funeral s'ha celebrat a Vic, a l'Església de la Casa Mare, el dia 3 de maig de 2015, ANY DE LA VIDA CONSAGRADA.

GNA. MARÍA JOSÉ GÓMEZ LÓPEZ

La Germana Maria José va néixer a Còrdova el dia 23 de novembre de 1933. Els seus pares Emilio i Josefa van tenir 2 fills més; els tres van ser formats en un ambient cristià. La María José va ingressar a la Congregació de Dominiques de l'Anunciata el dia 23 de febrer de 1957, a Vic Casa-Mare. Va professar el 7 de setembre de 1958 i la Professió Perpètua en 1964, ambdues a Vic.

Era una germana molt alegre i simpàtica, de bona convivència.

Va fer els estudis per professora de pàrvuls al Castell del Remei. Va estar destinada a diverses comunitats exercint sempre l'ensenyament dels més petits: era una gran parvulista, ella estimava molt als nens i era corresposta per ells.

També estimava molt als seus nebots que té a Catalunya; durant molts anys la venien a buscar els diumenges per anar a dinar amb ells i a l'estiu se l'emportaven de vacances a Còrdova, mentre va estar bé de salut, i tornava amb una alegria immensa per haver estat a la seva terra.

A Castellar del Vallès va ser l'últim destí que va estar, però ja no va impartir classes doncs ja apareixia la malaltia d'Alzheimer i es cuidava dels menjadors ajudada per una altra germana. Com que sovint se'ls marxava de casa i li costava tornar van decidir portar-la a la Infermeria de Vic, això va ser l'agost de l'any 2006. Aquí ja no va tenir ocupació, però seguia els actes de comunitat.

Era molt devota de la Verge. Un dia, final de maig, que en la Infermeria sempre es fa festa gran per acomiadar el mes que és dedicat a la Mare, les germanes, voluntàriament, preparen una poesia, un cant, jaculatòries, etc.; es va invitar a la María José a dir-li alguna cosa a la Verge i es va aixecar decidida, se'n va anar davant de la Verge que presideix la sala, i es va posar a cantar i ballar; ho portava a dins. Mai no va perdre l'alegria.

I un dia com avui del mes de maig, sense haver donat senyals de dolor, mentre la germana li donava l'esmorzar, va quedar parada i va deixar de respirar. Amb aquesta pau ha lliurat la seva ànima a Déu el dia 4 maig 2015.

Tenia 81 anys d'edat i 56 de vida religiosa.

Reposi en Pau.

Vic, 4 de maig de 2015. ANY DE LA VIDA CONSAGRADA.

GNA. MARIA DOLORES SOBRINO VILLALPANDO

La Gna. Mª Dolores va néixer a Monistrol de Montserrat el dia 13 de març de 1939. Els seus pares, en Joan i l'Assumpció, van tenir 2 fills, ella era la petita. El seu pare era paleta, la seva mare es cuidava dels fills i de la casa.

La primera educació va ser a l'Escola Nacional del poble, després va passar a la de les Dominiques on va romandre fins els 13 anys en acabar l'escolaritat; però va seguir tenint contacte amb les Germanes fins que els 21 anys va decidir ingressar a la Congregació de Dominiques de l'Anunciata a Vic, el març de 1960, va professar el 7 de setembre de 1961 i perpètuament el mateix dia de 1967, ambdues a la Casa Mare.

Va estar destinada a St. Quirze de Besora, Cardedeu, Puig d'Olena, Girona, Barcelona-Elisabets, Canet de Mar; en totes aquestes comunitats ha estat al servei de la cuina. En el darrer destí a la Infermeria de Vic des del setembre del 1984 ha cuidat del menjador, el rebost, la neteja i tot el que suposa aquests serveis.

Durant la seva llarga estada a Vic, hem descobert que tenia una gran estima al Pare Coll, guardava amb devoció una teca amb la relíquia.

La Mª Dolores era una germana forta de caràcter, però soferta en les malalties, molt treballadora. Estimava molt la seva família. A l'estiu i en els esdeveniments importants anava a Mallorca on residia el seu germà (ja difunt) i els seus nebots. Dues de les seves nebodes, assabentades de la seva malaltia, vingueren a visitar-la i han estat presents en la seva agonia i mort.

La Mª Dolores ha lluitat durant mesos, amb esperança, contra una greu malaltia amb intervenció quirúrgica, que no ha pogut superar.

El Senyor de la Misericòrdia ha vingut a buscar-la per portar-la al Regne de Joia i Pau, el dia 10 de maig de 2015.

Tenia 76 anys d'edat i 53 de vida religiosa.

Reposi en Pau.

Vic, 12 de maig de 2015, ANY DE LA VIDA CONSAGRADA.

**FAMILIARS DE GERMANES DE LA PROVÍNCIA QUE ENS HAN PRECEDIT A LA CASA DEL PARE
(des del Full Informatiu Núm. 104)**

- ▶ **Mare** de la Gna. Càndida Cabratosa Teixidor, de la comunitat de Navarcles
- ▶ **Germana** de la Gna. Concepció Vergés Orriols, de la comunitat de Prats de Lluçanès
- ▶ **Germà** de la Gna. Teresa García González, de la comunitat de Barcelona – Sant Andreu
- ▶ **Germana** de la Gna. Isabel Perernau Vilaró, de la comunitat de Sant Feliu de Codines
- ▶ **Germana i neboda** de la Gna. Teresa Borregón Gil, de la comunitat de Pineda de Mar.
- ▶ **Germà** de la Gna M. Carmen González Álvarez de la comunitat de Barcelona – Sant Andreu, y germà també de les Gnes. Elena i Cecília de la Província San Domingo.
- ▶ **Germana i germà** de la Gna. Amparo Lorenzo Blesa, de la comunitat de Barcelona – Santa Úrsula
- ▶ **Cunyat** de les Gnes. Encarnación, Rosa y Remei Reverter Talleda, de las comunidades de Vic Colegio, Girona Pare Coll y Puig d'Olena, respectivament
- ▶ **Cunyat** de la Gna. Enriqueta Orrit, de la comunitat de Gombrèn
- ▶ **Nebot de la Gna.** Remei Ventura Vendrell, de la comunitat de Gombrèn
- ▶ **Renebot de la Gna.** Josefina Izquierdo Martínez, de la comunitat de Lleida, que va morir en l'accident d'aviació dels Alps francesos.

**QUE GAUDEXIN PER SEMPRE
DE L'AMOR MISERICORDIÓS
DE DÉU, EL NOSTRE PARE,
I INTERCEDEIXIN PER LES
NOSTRES NECESSITATS**

UN RECORD AGRAÏT

El dia 20 de març de 2015, ens deixava per anar a la casa del Pare, la Sra. Dolors Muns i Ballús de 90 anys . Va ser la fundadora i una gran impulsora del nostre taller missioner d'Olost de Lluçanès.

La Dolors era modista d'alta costura. Treballava per una casa molt important de Barcelona. Quan va conèixer la nostra tasca missionera, va mostrar gran interès per poder-hi col·laborar. Ho va fer molt i d'una manera discreta i eficaç. Primer sola, però com volia el P. Coll, va ser una llum que aviat en va

La Sra. Dolors amb la G. Pilar Bosoms

encendre d'altres ja que el seu testimoni altruista y generós va engrescar i va ser seguit aviat per la Sra. Mercè Torres que l'ajudava en la confecció. Més tard s'hi va afegir un grupet de senyores amb esperit missioner que actualment són les continuadores del que ella va iniciar amb gran entusiasme i dedicació ja fa temps.

Algunes de les col·laboradores del Taller Missioner d'Olost amb la seva aportació a l'exposició

El mossèn que va presidir l'Eucaristia el dia del seu enterrament, en la homilia va fer esment del seu treball solidari que ella mateixa li explicava i ensenyava amb molta il·lusió durant les visites que li feia a casa seva durant la malaltia.

Recordarem sempre les petjades inesborrables que ha deixat i que han fet créixer el Regne de Déu estimant els més petits i febles. Pels nens sempre confeccionava robeta, i quan la seva fràgil salut no li permetia fer córrer l'agulla, no els deixava despullats; comprava roba feta perquè poguessin anar ben macos i ben vestits tal com ens deia sempre. Va ser una gran col·laboradora, fins a última hora dels

Projectes Missioners de la Província. Li agradava i agraiïa molt, tota la informació que, sobre aquest aspecte se li donava, escoltava amb atenció quan li explicaves la destinació dels diners dels Projectes.. S'interessava per ells i pregava per tota la nostra missió i, que ara ja la viu des del cel.

Gràcies Dolors per tot el teu amor i treball, que ben segur, ja has trobat la recompensa, La teva ajuda desinteressada, ha ajudat a promocionar i a dignificar la vida de moltes persones. Gràcies també, pel relleu que ens has deixat en les persones: l'Avelina, la Magda, la M^aTeresa, la Roser, la Conxita, la Mª Àngels i ara, últimament, la Mª Carme que, amb amor perseverant i solidari, han pres el teu relleu amb il·lusió i segueixen el teu camí donant resposta compromesa a favor dels més pobres i desfavorits.

Gràcies, una vegada més Dolors, per l'empenta que vas donar en la creació del taller d'Olost i que continua amb perseverança.

Reposa en pau i des del cel, intercedeix per la nostra tasca apostòlica, i per tots i cadascun de nosaltres.

Gna. Pilar Bosoms

LA SRA. DOLORS MUNS EN L'ÚLTIMA ETAPA DE LA SEVA VIDA

Las tevas companyes del Taller Missioner d'Olost continúen la tasca que tu vas començar

-COL·LABORACIONS-

VI APLEC SANT FRANCESC COLL

El 10 d'abril de 2015 sota el Lema: **“MOU-TE PER COMPARTIR”**, tinguérem el VI aplec Sant Francesc Coll a Llinars.

Cada escola va portar una fotografia del grup-classe amb les signatures dels alumnes. Com sempre els mestres van preparar les diferents proves pels alumnes. Hi van participar 787 alumnes i 75 mestres. Els objectius d'aquesta trobada són.

- ✓ **Sortir d'un mateix.**
- ✓ **Compartir amb altres nens i nenes de les escoles FEDAC.**
- ✓ **Fer amics.**
- ✓ **Obrir-se a altres realitats.**
- ✓ **Gaudir sense grans coses.**
- ✓ **Compartir el nostre carisma.**
- ✓ **Pregar junts.**

Al final de la trobada abans del comiat, per mitjà d'un ball s'intercanviaren un braçalet que cada nen/a havia fet amb un company/a d'una altra escola. Va ser un gran dia de convivència entre els mestres i entre els alumnes.

TROBADA GRUPS CREC, 9 DE MAIG DE 2015

El dissabte dia 9 de maig de 2015 vàrem tenir la segona trobada d'aquest curs dels GRUPS CREC a FEDAC GIRONELLA, i en concret a St Marc.

Hi vam participar 75 alumnes, 29 preanimadors/es i animadors/es i 15 mestres. El recorregut a Sant Marc ens va proporcionar un àmbit molt adient i bonic per a la convivència entre les diferents escoles que hi vam participar.

El Lema d'aquesta trobada va ser:

Cursos de 1r a 4t: Trepitja fort

Cursos de 5è a 6è: Natura't

Cursos de l'ESO: Quina és la teva ruta?

La dinàmica va consistir amb una caminada fins a l'ermita de Sant Marc. Durant el camí vam fer diferents activitats on vam treballar els següents objectius:

De primer a quart curs:

- Cohesió de grup
- Fomentar autoestima
- Confiança (en un mateix i en els altres)
- Valor pel patrimoni

De cinquè i sisè curs:

- Observar i gaudir del nostre voltant
- Valorar les coses no materials
- Reflexionar envers els orígens i el camí de vida que fa cadascú
- Creació de lligams
- Treball cooperatiu

Cursos d'ESO:

- Oci i xarxes socials.
- Què és el que esperen ells del seu futur.
- Quin és el seu paper a l'escola,...

Al final del matí ens vam reunir a St Marc els tres grups i compartirem a la pregària el que vam treballar. Acabarem la sortida a l'escola FEDAC Gironella amb la cançó "és l'hora dels adéus".

Agraïm a l'escola la seva acollida i l'organització del recorregut. **Moltes gràcies!**

JORNADA DE FORMACIÓ DE COORDINADORES DE PASTORAL

El 21 de febrer tinguérem una jornada de formació amb les coordinadores de pastoral. Durant el dia vam compartir realitzar un treball d'anàlisi de la pastoral que vivim a les nostres escoles a través de la dinàmica de l'Illa del tresor. Allí ens vam qüestionar sobre:

Quin és el tresor que portem entremans a les nostres escoles. Què hi ha més enllà de les nostres fronteres de les escoles. Ens cal sortir

de les nostres illes tant personal com de l'escola. Què, per què i com anar a visitar altres realitats, experiències,...? En aquestes visites que t'agradaria desaprendre?

Alguns dels companys de viatge, potser no estan massa acostumats a caminar. No volen sermons, ni lliçons, ni cursets,... Què volen? Què necessiten per fer aquesta imatge?

En l'àmbit espiritual ens vàrem plantejar diferents temes: sentir el propi interior, consciència plena, el temps i l'espai del silenci, la poesia de la paraula, la música del missatge, la plàstica de la imatge. És tendència l'espiritualitat?

Un altre tema que vàrem tractar va ser el del rol de coordinadores de pastoral. Com el vivim? És una mena de constrenyiment normatiu al qual ens hem de sotmetre?

El tema del fet religiós entès des dels paràmetres del:

Re-lligare: Crear lligams

Re-legire: Conèixer les paraules

Re-elegire: Elegir el propi camí

ens ha de portar a plantejar-nos la pregunta: Créixer espiritualment i arribar a fer una opció de fe, sense fer l'assignatura de religió, és possible?

Una altra qüestió és com cuidem els espais de silenci. I quina litúrgia és adequada als nous signes dels temps' Sermó o abraçada. En aquesta ocasió vam comptar amb la presència del dominic Enric Casellas, que ens va explicar la celebració de l'eucaristia pas a pas.

Acabarem la dinàmica imaginant el model de comunitat educativa que voldríem en un futur. Plantejant que som una Escola FEDAC radical i íntegrament cristiana i definint cada concepte:

Escola: Lloc, temps i comunitat

FEDAC: Una resposta als nous temps, oberta a fer diferent.

Radical: De l'arrel, amb caràcter.

Íntegrament: De manera íntegra, sencera i previsible.

Cristiana: aliment i energia per construir un món nou.

A la tarda presentarem els materials per treballar el temps litúrgic de la quaresma-pasqua:

EL MEU ENTRENADOR ÉS JESÚS

8 Jornada Pastoral Educativa

Som **transmissors** de la fe cristiana

Barcelona, divendres i dissabte, **23 i 24** de gener 2015

“Jo sóc el cep i vosaltres les sarments.
Aquell qui està en mi i jo en ell, dóna fruit.”

Joan 15 5-6

Inspirats en **L'Evangelii Gaudium** del Papa Francesc, ens sentim, som cridats i volem ser...

...transmissors de la fe cristiana a la comunitat educativa.

Que **L'alegria de l'Evangelii** arrelhi en els nostres cors i que, d'aquests dos dies de treball, en sortim encoratjats i plens de l'esperit que dinamitzarà les nostres accions per ser instruments de la seva obra.

En aquestes jornades hi van participar unes 400 persones de les escoles cristianes de Catalunya. De les nostres escoles FEDAC hi van participar uns trenta mestres.

Després de la benvinguda que la Rosa Ma Piqué responsable de l'àrea de pastoral de l'Escola Cristiana de Catalunya ens va fer, tinguérem la pregària preparada per les Teresianes: Amb motiu del V Centenari del Naixement de Santa Teresa de Jesús.

Seguidament tinguérem una ponència per part **del Mossèn Xavier Morlans**. Professor de Teologia, consultor del Pontifici Consell per a la Nova Evangelització.

El títol de la ponència:

"Estímuls per a l'evangelització a l'escola cristiana inspirats en l'Evangelii Gaudium del Papa Francesc".

Tant el divendres com el dissabte tinguérem l'oportunitat de participar en dos dels tallers que seguidament exposem:

- Cinc blocs de treball amb tallers opcionals per a cada bloc:

1. De la interioritat a l'amistat amb Jesús

Pren-te temps per educar la mirada. *Vinyet Estalella*

Cerquem Déu en el camí. *Montserrat Sánchez - M. Josep Arévalo Mestres de la FEDAC*

2. Arribar a Déu a través de l'art musical

Cançons, danses...que ens apropen a Déu. *Pau Tarruell - Carmina Mas (Bufanúvols)*

Prega-Rock, més enllà de les cançons. *Eloi Aran*

3. Arribar a Déu a través de l'art visual

La Duna. Una proposta d'Educació Religiosa. *Ramon Rial - Judit Esquís*

La creu i l'estel: el primer anunci per a infants en dibuixos animats. *Xavier Morlans*

Art, camí cap a l'espiritualitat. *Goretti Pomé*

4. Acompanyament en la fe

Sóc al teu costat. *Lluís M. Llana*

L'escola, lloc de transmissió de la fe. *Albert Valldosera*

5. Reunits en el seu nom

Com treballar l'Eucaristia a l'Ed. Primària. *Toni Matas*

Deixar-se transformar per la celebració de la fe. *David Guindulain, sj*

Et diem *Bon Dia, Jesús!* *Juanjo Fernández*

WiFe: Noves maneres de connectar els joves a la Fe. *Hèctor de Arriba - Sílvia Ruzo (ÀnimaNova)*

També aquests dos dies varem tenir temps per conèixer les editorials i les seves ofertes.

La tarda-vespre del divendres vam tenir l'ocasió de visitar un d'aquests llocs:

- **La seva presència batega en el món.**
Visita didàctica guiada i interactiva.
- **Fundació Migra Studium.** Espai Interreligiós. *Exposició interactiva per treballar el coneixement de la diversitat religiosa.*
- **Fundació Servei Solidari** A través de diferents programes, treballa en contra de la discriminació i l'exclusió social de dos col·lectius principals: *joves extutelats i les persones immigrades.*
- **Arrels Fundació** es dedica a l'atenció de persones sense llar de la ciutat de Barcelona. *És una entitat fonamentada en el voluntariat amb el suport de professionals.*

- **La Catedral**
- **Santa Maria del Mar**
- **Barri Gòtic**
- **Sagrada Família**

El dissabte al matí tinguérem el racó d'experiències que va ser una presentació d'experiències reeixides per part de mestres i professors de les escoles. Així com també vam poder gaudir de la Celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach. Amb la consagració del pa i el vi, ens trobem tots nosaltres amb Jesús rememorant el darrer sopar i sentint-nos part de l'església universal. Els cants foren dirigits per els professors de l'Escola Verge de la Salut. Sant Feliu de Llobregat.

Han estat unes bones jornades per aprendre i compartir amb mestres de diferents escoles de Catalunya les nostres inquietuds pastorals.

Professorat de la Fundació Educativa FEDAC que participaren en la 8a Jornada de Pastoral Educativa

CURS DE PREANIMADORS/ES

En aquest segon trimestre s'ha realitzat el curs de preanimadors/es durant tres dies i en tres llocs diferents: FEDAC- St Andreu, FEDAC –Girona, FEDAC – Manresa. Hi han participat trenta dos joves. Des de la FEDAC creiem que és una formació inicial molt important pels joves que comencen el camí de ser animador/a dels grups CREC. Els continguts que s'han donat són els següents:

Bloc 1: El jo i els altres. (SER)

Autoconeixement (habilitats, actituds, aptituds, valors)

Coneixement dels altres a través dels altres conèixer com sóc, què vull...

Bloc 2: Animador/a cristià – Animador/a FEDAC (Carisma)

Característiques de l'animador/a cristià.

Valors FEDAC.

Carisma

Bloc 3: Fer de animador/a:

Jocs, danses, cançons i algun petit taller. És a dir recursos pràctics i senzills.

Bloc 4: SER i FER d'animador/a.

Algunes orientacions pedagògiques. Mediació, resolució de conflictes, com guanyar-se l'autoritat, habilitats comunicatives.

Bloc 5: Compromís

Conèixer el voluntariat.

Conèixer les missions de la Congregació Dominiques de l'Anunciata.

Bloc 5: El treball en xarxa.

Relacions amb les altres escoles i entitats del poble: parròquia, ajuntament...

En les avaluacions tots els joves han valorat molt positivament aquesta formació.....

Expressions d'alguns dels joves que hi han participat:

“ He après molt:

- sobre la intel·ligència emocional
- A conèixer-me a mi mateix
- I sobre el voluntariat.

Hi han bastants àmbits, com preguntes a tu mateix que mai t'haguessis plantejat”.

“He après diferents tècniques per preparar sessions, alhora també tècniques per conèixer a d'altra gent.”

“He après a fer grups, jocs pels nens, a com sóc i qui sóc.”

“He après jocs per als nens, dinàmiques, com portar un grup, valors, tècniques i com comportar-me davant d'ells.”

“M'he sentit ansiosa per començar, interessada, contenta per complir una cosa que desitjava fa temps. He après el que vol dir ser monitor i el que comporta ser monitor. En general ha estat genial!”

ATURA'T II

La formació "ATURA'T II" **Créixer en la fe: un pas endavant** tingué lloc els dies 15, 16 i 17 d'abril a Gombren. Hi participaren 18 mestres de les nostres escoles.

Paraules d'algunes mestres.

- A partir dels textos treballats i la paràbola del samarità, els salms, i les estones de reflexió personal tinc ara unes pautes per poder fer aquest PAS ENDAVANT i que a més interiorment m'ha servit per a prendre un compromís i portar-ho a terme.
- Elements per fer un pas endavant:
Atura't 1: recolliment personal, interioritat, mirar dins meus...
Atura't 2: sortir de dins meu per ajudar els altres. No permetre deixar ningú tirat a la cuneta .
- Aquesta formació m'ha ajudat a aprofundir en la meva fe mitjançant la lectura, la reflexió i la pregària. Ha estat una trobada acollidora, de diàleg i senzilla amb molt companyonia per part de tots, que ens ajudarà a continuar agraint el que tenim i dóna sentit i esforç davant l'activitat del dia a dia. Gràcies per fer-ho possible. Seria interessant tornar-nos a trobar per fer altres activitats o formacions o simplement recordar aquests dies.
- Ha estat una oportunitat de posar, recarregar energia i fer bons propòsits per millorar com a persona i com a mestra. La rutina del dia a dia, cada cop més estressant, l'exigència cada cop és gran a nivell professional, creen unes tensions que no poden ser bones ni per nosaltres ni pels nostres alumnes. Una situació com aquesta permet reflexionar i renovar-se interiorment, ajuda a continuar endavant. Ha estat prou bé organitzat i l'ambient ha estat excel·lent. Et recorda que tots tenim les mateixes inquietuds i crear lligams. No crec que sigui possible, però si fos el cas, estaria encantada de tornar.
- En aquest Atura't he pogut ser jo mateixa compartir la meva manera de ser. Fruir de la tranquil·litat i de la natura que tant m'agrada. Gaudir de la companyia entre totes, de les coses alegres, tenir "TEMPS" que en el dia a dia ens falta. "No pensar" sinó buscar en el meu interior. Sentir el silenci. Gràcies per tot. Està molt ben organitzat i no veig o no em surt cap suggeriment. M'agradaria que això no s'acabés aquí que puguem continuar amb l'atura't III. Crec que en el dia a dia de la feina és molt engrescador i positiu poder compartir amb Mestres d'altres escoles. Ara tornem a casa amb l'interior renovat i les bateries carregades.

- He trobat molts elements per continuar la meva tasca com a cristiana, com a mestra. He tornat a il·luminar dins meu aquesta llum que porto i que a vegades sembla que no la cuido força. Ser solidari, tenir empatia, aprendre del samarità obrir els ulls i ser sensible a les necessitats dels altres per ajudar-los. També a donar les gràcies per tot allò que tinc, que ha estat un regal i que puc compartir amb tots aquells que es queden a mig camí. El camí és llarg però no val per res si arribem sols, la nostra tasca és encendre una llum o moltes per tal que Déu estigui entre tots nosaltres. Aquesta trobada ha estat molt especial, crec que seria molt a adequat fer Atura't III.
 - Elements que han acompanyat a la reflexió: lloc bonic i tranquil que et fa predisposar, temps per pensar, tranquil·litat, silenci, material adient per reflexionar, interioritzar, fer propòsits, aprendre, voler canviar, ajudar, transmetre, demanar, agrair...
 - Penso que se'ns han donat i proposat activitats de reflexió per adonar-nos de la importància de desprendre'ns del propi jo i obrir-nos als altres per veure les seves necessitats. El ritme diari ens dona poques oportunitats d'aturar-nos i el no haver de preocupar-nos de res m'ha ajudat a pensar què faig jo pels altres i què podria fer. La paràbola del bon samarità i la vivència de la Gna. Rosa Ma hi han ajudat. Per tant, penso que he rebut eines per iniciar aquest camí.
-
- M'he reafirmat el meu paper i la meva tasca com a portadora de la llum del Pare Coll. Com a missatgera dels valors del carisma dominicà. Em considero afortunada d'haver estat "escollida" per dur a terme aquesta tasca. Espero ser aquesta llum pels altres: alumnes, companys, familiars...
 - Aquesta trobada ha estat molt important perquè ens ha permès fer una aturada al camí diari i he trobat una sèrie d'estratègies que m'han permès carregar les piles per continuar la tasca diària. Destacar el bon companyerisme que hi hagut en aquestes jornades i felicitar a les persones que han portat a terme aquesta trobada. Gràcies per tot!
 - Ha estat una vegada més una aturada per reflexionar i entrar dins nostre però aquesta vegada per sortir d'un mateix i mirar l'altre. Aquests dies permeten realment fer això, l'entorn i l'acolliment de les germanes, el companyerisme i la predisposició de totes realment ho han fet possible.
 - Vaig arribar el divendres a Gombrèn amb il·lusió de compartir, de retrobament, amb ganes d'aturar-me, de trobar-me amb mi mateixa, de pensar amb mi, de com em sento (poques vegades ho faig). En el dia d'avui penso que ho he aconseguit, que he tingut estones de treball individual on he pensat què sento, interiorment, què puc

millorar. I per altra, estones amb els companys d'altres escoles on s'han compartit rialles, xerrades, interioritats, ha suavitzat petites angoixes... Realment val la pena i marxo amb molta energia positiva i contenta d'haver fet aquesta aturada. Ha estat un regal, una airada que necessitava. Marxo amb una maleta carregada d'optimisme, il·lusió, de portar llum al claustre. Gràcies.

- Començaré repetint les paraules d'un parell de companyes durant la pregària del matí: Aquests dies han estat un regal. Les forces que utilitzarem en el nostre dia a dia és com si es fonguessin. Doncs bé aquest atura't II, ens permet posar fil a l'agulla i

dedicar-nos un temps per a reomplir-nos. Ens dóna empenta, ens permet sobretot compartir amb companyes i sumar energies. Egoïstament, penso que m'enduc més, que no pas he aportat. M'ha agradat poder escoltar i encomanar-me de tant optimisme. Per altra banda, també em commou sentir i escoltar les emocions (de vegades tristes) que han sorgit.

- Trobar per segona vegada, les companyes de les diferents

escoles FEDAC, compartir aquests dies parlant, reflexionant sobre l'educació, la vida i obrint-nos per expressar el nostre món interior, la nostra espiritualitat, crear en definitiva lligams ens dóna els ànims, la força i la certesa de donar un pas endavant. Aquests passos van dirigits a tota la nostra comunitat (companys, famílies i alumnes) i serveixen per difondre el missatge de Jesús, amb l'esperança, en el meu cas, de poder contribuir a crear un món millor.

- Aquest curs m'ha ajudat a no ofuscar-me en les coses quotidianes, que en molts moments, em sobrepassen i a adonar-me que hi ha molt més. M'ha fet sentir important i que amb les meves petites accions ja estic contribuint i ajudant els altres; ja que en molts moments m'he sentit molt petita davant tanta adversitat. M'ha ajudat a no defallir, a seguir tenint ganes de fer, a no conformar-me. En definitiva, m'ha ajudat a tornar a sortir del cau en el que moltes vegades queia per manca de confiança en mi mateixa. Recomano molt aquestes trobades perquè considero que són un enriquiment per a la persona. Moltes gràcies per tot.

- Aquesta trobada/es les trobo molt enriquidores tant a nivell personal com de grup. És un espai per “mi” per les meves inquietuds i per reflexionar. És un atura’t en la fe, en la meua fe i que ho pots compartir amb un grup de persones que tenen les mateixes inquietuds. M’ha servit molt per seguir el meu camí, seguir aquesta llum i tenir els ulls oberts i actuar amb les persones que tinc als marges del camí.
- Aquesta trobada, realment renova per dins, et recorda el missatge de Jesús i t’invita a portar a la pràctica la compassió, la misericòrdia, la solidaritat amb el proïsme que part les circumstàncies es queda al marge en el camí de la vida. Aquests dies m’han servit per encoratjar-me a donar un pas endavant: potser ja intentem ser llum en el cercle íntim nostre: família, amics, però cal decidir-se i ampliar aquest cercle. Gràcies per l’esforç que hem fet per tal que fos agradable la nostra estança.
- Elements que he trobat per fer un pas endavant: voluntat, carisma, companyonia, entusiasme, planificació reflexiva, necessitat de millorar, il·lusió, força, lligams, ... Vull donar les gràcies! Doncs he trobat un lloc aquests dies per poder pensar i agafar forces per continuar lluitant pel que estimo.
- Voldria un nou atura’T III per enfortir allò que em portarà a l’acció. Cada cop que hi participo és una injecció per passar de pensar a fer, de desitjar a construir. Gràcies per tot.

ELS PARTICIPANTS

GERMANES DOMINIQUES DE L'ANUNCIATA
Província "Sant Ramon de Penyafort"
Casa Provincial C/ Elisabets, 19 - 08001 BARCELONA
www.anunciata.cat